Énekelek az Úrnak, amíg csak élek,
zsoltárral dicsérem Istenemet,
amíg csak leszek.
Zsolt 103,33

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

LXXXI. évf. 7. • (3990.)
2025. február 16. • Ára 445 Ft

„Lenin arcképe alatt beszéltem a feltámadásról”

Beszélgetés a Hit Pajzsa díjas Bábel Balázs kalocsai érsekkel

Fotó: Merényi Zita

A Parma fidei – Hit pajzsa díjat a kommunizmus áldozatainak emléknapja (február 25.) alkalmából azoknak az egyházi személyeknek ítélik oda évről évre, akik a diktatúra alatt is hűségesek maradtak hitükhöz, magyarságukhoz. A díjat Horváth Béla kisgazda képviselő és Gyurkovics Tibor költő, író alapította 2002-ben. Az idei esztendő kitüntetettje Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek. A kalocsai püspöki palotában beszélgettünk vele.

– Birtokos paraszti családba született 1950-ben. Ez a Rákosi-korszak legsötétebb időszaka volt. Mennyire érintette ez a családját?

– Természetesen érintette, de hál’ Istennek nem volt sok földjük, mert az apám tizennegyedik gyerek volt a családban, és a tizedik fiú. Csak kevéske földünk volt, mert nagyapámnak akkorra már elvették a tanyáját, mindenét. Ebből adódóan Gyónon, a Zlinszky-kastélyban születtem, ami a későbbi alkotmánybíró, Zlinszky János családjáé volt. Két évig ott éltünk. A szüleimnek nagyon jó kapcsolatuk volt az öreg Zlinszkyvel, az ifjút János úrnak szólították. Ezután egy nádtetős, földes konyhás paraszti házba költöztünk, ami már a családé volt. Közben a szüleim felépítettek a faluban egy másik házat, ide az 1956-os forradalom napjaiban költöztünk. Hatéves voltam akkor. Az első napokban a tanácsházáról kidobálták az iratokat, az óvodából hazafelé jövet turkáltunk közöttük a társaimmal. Már beköltöztünk az új házba, amikor a gyóni párttitkár, a Dabasi járás funkcionáriusa, Biksza Miklós gyilkosság áldozata lett.

– Ez már a forradalom leverése után, 1956. december 10-én történt.

(Folytatás a 3. oldalon)

Hangokból épült katedrális
Ötvenéves
a Don Bosco Ének- és Zenekar
5. oldal

Frontkórházakat is támogat a Katolikus Karitász
7. oldal

Keresztes Szilárd püspök aranyjubileuma

Keresztes Szilárd püspökké szentelésének ötvenedik és pappá szentelésének hetvenedik évfordulóján, február 8-án a nyíregyházi Szent Miklós-székesegyházban ünnepi Szent Liturgián adtak hálát a meghívott püspökök, a papság, a jubiláns görögkatolikus püspök családja és barátai, valamint a hívek, köztük olyanok is, akik ötven évvel ezelőtt jelen voltak a püspökszentelésen.

(Bővebben a 7. oldalon)

Mindvégig egymással

Jegyespárokkal beszélgettünk a házasságról

Általános tendencia Európában, hogy a házasságkötések későbbre, a harmincas életévekre tolódnak. Magyarország a középmezőnyben van e tekintetben. Mi ezúttal húszas éveikben járó egyetemistákkal beszélgettünk a kapcsolatukról. Boldog jegyesek, közeledik a házasságkötésük időpontja. Öröm, bizonyosság, életigenlés sugárzik belőlük. Flóra és János márciusban, Réka és Domonkos augusztusban mondja ki a boldogító igent. Az elköteleződéshez vezető útjukról kérdeztük őket a Házasság Hete alkalmából.

(Folytatás a 8. oldalon)

Borsodi vagányból a szalézi tartomány élére

Interjú Vitális Gábor szalézi tartományfőnökkel

Borsodnádasdi belevaló srác volt, aki azt sem tudta, mi a hittan, mégis beiratkozott. Nem hiába imádkozott érte dédnagyanyja, majd később a szomszédban élő idős tanítónő. Vitális Gábor szalézi szerzetest december 10-én nevezte ki Stefano Martoglio SDB rendfőnöki vikárius a Szent István Magyar Szalézi Tartomány tartományfőnökének. Elhívásáról, Don Bosco pedagógiájáról és a jóvátételről is beszélgettünk vele.

(Folytatás a 9. oldalon)

Az Albán Ortodox Egyház újjáépítője volt

Eltemették Anasztáz érseket

Életének 96. évében, január 25-én elhunyt Anasztáz érsek (eredetileg Anasztásziosz Janullátosz), az Albán Autokefál Ortodox Egyház vezetője. Január 30-án temették el; a szertartást maga Bartholomaiosz konstantinápolyi egyetemes pártiárka vezette.

Noha görögnek született, igazi albánként tisztelték az albánok. Ő volt az, aki a világ legkeményebb kommunista diktatúrája után, amelyben minden templomot lerombolt és a papokat munkatáborokba küldték, szinte a semmiből szervezte és építette újjá a keresztény spiritualitás egyik évezredes központját.

Anasztásziosz Janullátosz (1929–2025) az Athén melletti Pireuszban született. A rendszerváltás óta, több mint három évtizeden keresztül (1992–2025 között) állt az Albán Autokefál Ortodox Egyház élén.

(Folytatás a 11. oldalon)

ISSN 0133-1205
25007
9 770133 120548

Élet Krisztus szolgálatában
ÖRÖM
Készüljünk együtt Bódi Mária Magdolna boldoggá avatására!
Bővebb információ a bodimariamagdolna.hu honlapon
VESZPRÉMI ÉRSEKSÉG
Őseink hite a jövő reménye

Szent József bölcsességéről

Január 29-én délelőtt a VI. Pál Teremben tartotta a Szentatya a szokásos szerdai általános kihallgatást, amelyen Olaszországból és a világ minden tájáról érkezett hívőkkel és zarándokokkal találkozott. Olasz nyelvű beszédében folytatta jubileumi katekézissorozatát, melynek címe:* Jézus Krisztus, a mi reménységünk. *Mai elmélkedésének témája: „Jézusnak fogod hívni" – A Józsefnek szóló híradás.
Az alábbiakban Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását adjuk közre.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

Ma folytatjuk Jézus szemlélését származásának misztériumában, melyet a gyermekségevangéliumok beszélnek el. Míg Lukács evangélista az anya, Szűz Mária szemszögéből teszi lehetővé Jézus szemlélését, Máté evangélista József nézőpontjába helyezkedik, aki vállalja, hogy Jézus törvényes apja legyen, s így beoltja őt Izáj törzsébe, és összekapcsolja a Dávidnak tett ígérettel.

Jézus ugyanis Izrael beteljesedett reménye: ő a Dávidnak megígért leszármazott (vö. 2Sám 7,12; 1Krón 17,11), aki házát „örökké áldottá" teszi (2Sám 7,29); ő az Izáj törzséből fakadt hajtás (vö. Iz 11,1), az „igaz hajtás", akinek az a rendeltetése, hogy igaz királyként uralkodjon, aki tud igazságot szolgáltatni és igazságos viszonyokat teremteni (vö. Jer 23,5; 33,15). *Máté evangéliumában* József Mária jegyeseként lép a színre. A zsidók számára az eljegyzés valódi jogi kötelék volt, amely azt készítette elő, ami körülbelül egy évvel később történt, a házasságkötést. Ekkor a nő az apja oltalma alól átkerült férje oltalma alá, hozzá költözött, és készen állt az anyaság ajándékának befogadására.

Tehát a jegyességük ideje alatt fedezte fel József Mária terhességét, és szerelme komoly próbatételnek lett kitéve. Ilyen helyzetben, mely az eljegyzés felbontásához vezetett, a törvény két lehetséges megoldást javasolt: vagy egy nyilvános jogi aktust, a nő bíróság elé vitelét, vagy egy magánjellegű intézkedést, kitagadó levél átadását a nőnek. Máté Józsefet „igaz" embernek (caddik) mondja, olyan embernek, aki az Úr törvénye szerint él, aki az Úr törvényéből merít ihletet életének minden helyzetében.

József tehát Isten szavát követve megfontoltan cselekszik: nem hagyja, hogy ösztönös érzések uralkodjanak el rajta, vagy hogy félelem kerítse hatalmába attól, hogy magához vegye Máriát, hanem inkább engedi, hogy az isteni bölcsesség vezesse. Úgy dönt, hogy feltűnés nélkül, titokban

válik külön Máriától (vö. Mt 1,19). Ez József bölcsessége, mely lehetővé teszi számára, hogy ne hibázzon és tanulékonyan nyitott legyen az Úr szavára.

A názáreti József ily módon eszünkbe juttat egy másik Józsefet, Jákob fiát, akit „álomlátónak" neveztek (vö. Ter 37,19), akit nagyon szeretett az apja, és rendkívül gyűlöltek a testvérei, de akit Isten felemelt, és a fáraó udvarába ültetett. Nos, miről álmodik a názáreti József? Arról a csodáról álmodik, amelyet Isten visz végbe Mária életében, de arról a csodáról is, amelyet Isten az ő életében visz végbe: hogy vállalja azt az apaságot, amely képes megőrizni, megvédeni és továbbadni egy anyagi és szellemi örökséget. Menyasszonyának méhe Isten ígéretével terhes, ez az ígéret pedig olyan nevet visel, amelyben mindenki számára megadatik az üdvösség bizonyossága (vö. ApCsel 4,12).

Álmában József ezeket a szavakat hallja: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet Máriát, hiszen a benne fogant élet a Szentlélektől van! Fiút fog szülni, akit Jézusnak nevezz el, mert ő szabadítja meg népét bűneitől!" (Mt 1,20–21). Ezzel a kinyilatkoztatással találkozva József nem kér további bizonyítékot, hanem bízik. József bízik Istenben, elfogadja Istennek az ő életéről és a jegyese életéről szőtt álmát. Így belép az isteni ígéretet hittel, reménnyel és szeretettel megélni képes ember kegyelmi állapotába.

Mindezen események során József egy szót sem szól, hanem hisz, remél és szeret. Nem „a levegőbe beszél", hanem konkrét tettekkel fejezi ki magát. Ő azok közé tartozik, akikről Jakab apostol azt mondja, hogy „tettekre váltják az igét" (vö. Jak 1,22), tettekre váltják, megfoghatóvá teszik, életre váltják. József bízik Istenben, és engedelmeskedik: „Isten iránti belső ébersége […] egyszerűen magától engedelmességgé lesz" (Joseph Ratzinger – XVI. Benedek: *A Názáreti Jézus, III., A gyermekségtörténet*, Szent István Társulat, Budapest, 2013, 48).

Testvéreim, mi is kérjük az Úrtól azt a kegyelmet, hogy többet hallgassunk, mint beszéljünk, kérjük annak kegyelmét, hogy Isten álmait álmodjuk, és felelősségteljesen fogadjuk Krisztust, aki keresztségünk pillanatától kezdve él és növekszik életünkben! Köszönöm!

Fordította: Tőzsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

A közösség kézművesei és az egység építői

Bemutatjuk a Katolikus Egyház huszonegy új bíborosát (4. rész)

A vatikáni Szent Péter-bazilikában 2024. december 7-én tartott bíborosi konzisztóriumon Ferenc pápa huszonegy új bíborost kreált. Arra kérte őket, hogy Jézus álljon életük középpontjában, az ő útján járjanak, s ne versengjenek egymással, hanem ápolják a találkozás iránti szenvedélyt, legyenek „a közösség kézművesei és az egység építői". Az alábbiakban az új bíborosok rövid életrajzainak negyedik részét közöljük.

Francis Leo
Torontó érseke (Kanada)

1971. június 30-án született a kanadai Montrealban. 1990-ben lépett be a szemináriumba, majd a Daytoni Egyetem (Ohio) Nemzetközi Mariológiai Intézetében (IMRI) szerzett filozófiai diplomát (1992), licenciátust, később teológiai doktori címet (2005) mariológia szakirányon. 1996. december 14-én szentelték pappá a Montreali Főegyházmegye szolgálatára.

Pappá szentelése után a Notre-Dame-de-la-Consolata-plébánia helyettes plébánosa (1996–2001); a Rivière-des-Prairies Szent József-plébánia adminisztrátora (2003–2005); a Roscelli Iskola káplánja és a Collège Reine-Marie középiskola vallástanára (2003–2005); a Penyaforti Szent Rajmundról elnevezett plébánia plébánosa (2005–2006). 2006 és 2008 között a római Pápai Egyházi Akadémián volt küldött. A Szentszék diplomáciai szolgálatába lépve az ausztráliai apostoli nunciatúrán (2008–2011), majd a Szentszék hongkongi tanulmányi missziójában dolgozott (2011–2012).

2012-ben visszatért Montrealba, kinevezték a nagyszeminárium igazgatójává és a dogmatika docensévé, az Institut de Formation Théologique de Montréal (Montreali Teológiai Képzési Intézet, IFTM) Kánonjogi Tanszékének igazgatójává, valamint az egyházmegyei hivatásgondozó hivatal alelnökévé. 2013 és 2015 között a presbiteri tanács tagja volt. 2015 és 2021 között a Kanadai Püspöki Konferencia főtitkári tisztségét töltötte be, 2021-ben a Montreali Érseki Kúria általános helynöke és moderátora lett.

2022. július 16-án kinevezték Tameda címzetes püspökévé és Montreal segédpüspökévé, szeptember 12-én szentelték püspökké. 2023. február 11-én kinevezték a Torontói Főegyházmegye megyéspüspökévé.

Rolandas Makrickas,
a Santa Maria Maggiore pápai bazilika koadjutor főpapja

A litvániai Biržaiban született 1972. január 31-én. 1996. július 20-án szentelték pappá a Panevėžysi Egyházmegye szolgálatára. 1996-tól 2001-ig a Litván Püspöki Konferencia helyettes titkára és a 2000-es szentév nemzeti bizottságának vezetője volt. Egyháztörténetből doktorált 2004-ben a római Pápai Gergely Egyetemen. A Szentszék diplomáciai szolgálatába 2006. július 1-jén lépett be, megbízatást teljesített Grúziában, Svédországban, az Amerikai Egyesült Államokban és Gabonban a pápai képviseleteken, valamint a Vatikáni Államtitkárság Általános Ügyek Osztályán. 2021. december 15-étől 2024. március 19-éig a Santa Maria Maggiore pápai bazilika rendkívüli megbízottja volt. 2023. február 11-én kinevezték Tolentino címzetes érsekévé, majd április 15-én a római Santa Maria Maggiore-bazilikában Pietro Parolin bíboros államtitkár püspökké szentelte. 2024. március 19-én a Szentatya a Santa Maria Maggiore pápai bazilika koadjutor főpapjává nevezte ki.

Mykola Bychok CSR,
az Ukrán Görögkatolikus Egyház melbourne-i Szent Péter és Pál Egyházmegyéjének püspöke

1980. február 13-án született az ukrajnai Ternopilben. 1997 júliusában belépett a redemptoristák rendjébe. Tanulmányait Ukrajnában és Lengyelországban végezte, pasztorálteológiai licenciátust szerzett. 2003. augusztus 17-én örökfogadalmat tett, és 2005. május 3-án Lvivben (Lemberg) pappá szentelték. Misszionárius volt az oroszországi Prokopjevszkben található Mindenkor Segítő Szűz Mária-templomban, a Szent József-kolostor elöljárójaként és a Mindenkor Segítő Szűz Mária-templom plébánosaként szolgált az ukrajnai Ivano-Frankivszkban, és a Lvivi Redemptorista Tartomány ökonómusa lett. 2015-től az Ukrán Görögkatolikus Egyház Newarkban (New Jersey állam) található Keresztelő Szent János-templomának plébánosa és a philadelphiai ukrán görögkatolikus főegyházmegye vikáriusa.

2020. január 15-én kinevezték az Ukrán Görögkatolikus Egyház melbourne-i Szent Péter és Pál Egyházmegyéjének püspökévé. 2020. június 7-én püspökké szentelte Szvjatoszlav Sevcsuk érsek a lvivi Szent György-székesegyházban. 2021. július 12-én (a Julián-naptár szerinti Szent Péter és Pál ünnepén) Peter Comensoli melbourne-i érsek a melbourne-i Szent Péter és Pál-székesegyházban a melbourne-i egyházmegye harmadik püspökeként iktatta be.

Timothy Peter Joseph Radcliffe OP
teológus

Londonban született 1945-ben, 1965-ben belépett a domonkos rendbe. Oxfordi és párizsi tanulmányainak befejezése után az Oxfordi Egyetemen szentírástant oktatott. 1971-ben pappá szentelték, részt vett a békemozgalomban, és AIDS-betegek között is végzett lelkipásztori szolgálatot.

1982-től 1988-ig az oxfordi rendház elöljárója, majd 1988-tól 1992-ig angliai provinciális, 1992-től 2001-ig a Szent Domonkos-rend generálisa. Nemzetközi hírű előadó, prédikátor és író, tagja a Caritas Internationalis Teológiai Bizottságának, valamint az angliai és a walesi Katolikus Egyház ügynökségének (CAFOD), amely karitatív szolgálattal és a fejlődés előmozdításával foglalkozik a tengerentúli országokban.

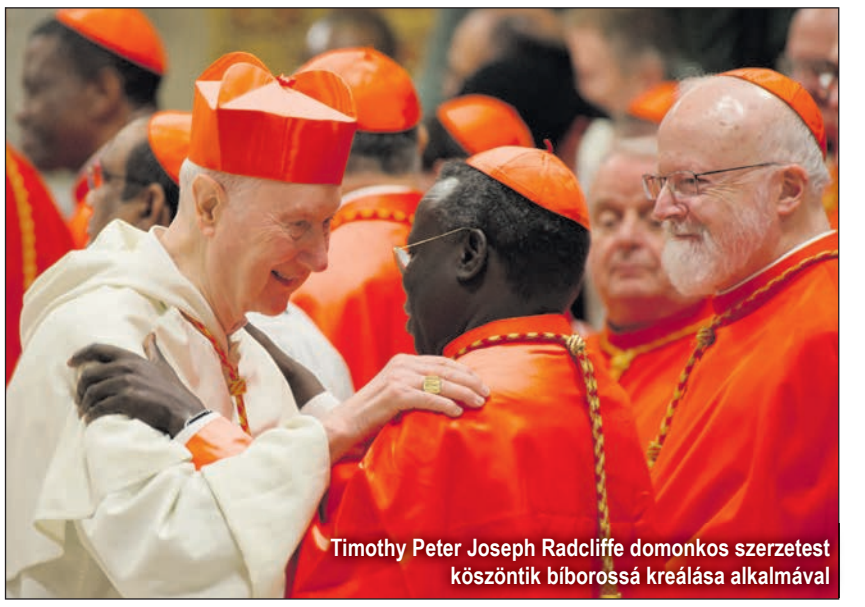

Timothy Peter Joseph Radcliffe domonkos szerzetest köszöntik bíborossá kreálása alkalmával

Az Oxfordi Egyetem és más, franciaországi, olaszországi és egyesült államokbeli tudományos intézmények díszdoktori címet adományoztak neki. Teológiai írásaiért 2007-ben Michael Ramsey-díjjal tüntették ki.

Fabio Baggio CS,
az Átfogó Emberi Fejlődés Szolgálata Dikasztériumának titkárhelyettese (Migránsok és Menekültek Szekció)

1965-ben született Bassano del Grappában. 1976-ban belépett a Szent Károly Misszionáriusok Scalabrini-Tirondola Szemináriumába, ahol 1991-ben örökfogadalmat tett. A következő évben pappá szentelték. 1998-ban a római Pápai Gergely Egyetemen egyháztörténetből doktorált. 1995 és 1997 között a chilei Santiagóban a lelkipásztori szolgálat mellett a Chilei Püspöki Konferencia Migrációért Felelős Bizottságának (INCAMI) tanácsadójaként szolgált.

Később 2002-ig a Buenos Aires-i érsekség migrációs osztályának igazgatója volt, 1999-ben pedig az Argentin Pápai Missziós Művek Hitterjesztés Művének országos titkári tisztségét is betöltötte. 2016. december 14-én kinevezték az Átfogó Emberi Fejlődés Szolgálata Dikasztériumának titkárhelyettesévé. 2022. április 23-án a Szentatya megerősítette a dikasztérium helyettes titkári pozíciójában, s a Migránsok és Menekültek, valamint a Különleges Projektek Szekció vezetője lett.

George Jacob Koovakad,
a Vatikáni Államtitkárság tisztviselője, a pápai utak felelőse

Az indiai Chethipuzhában született 1973. augusztus 11-én. 2004. július 24-én szentelték pappá, és a Changanacherryi Főegyházmegyébe inkardinálták. Kánonjogból szerzett diplomát. 2006. július 1-jén lépett a Szentszék diplomáciai szolgálatába, és az algériai apostoli nunciatúrára került attaséként. 2009. március 2-án áthelyezték a dél-koreai apostoli nunciatúrára, majd 2012 februárjában az iráni apostoli nunciatúrára. 2015. február 16-án a Costa Rica-i apostoli nunciatúrára került. 2020. július 10-étől a Vatikáni Államtitkárság Általános Ügyek Osztályán dolgozik. 2021-től Ferenc pápa megbízására a pápai utazások szervezésével foglalkozik.

Fordította: Thullner Zsuzsanna, Hollósi Judit
Forrás: Vatican News
Fotó: Vatican Media

„Lenin arcképe alatt beszéltem a feltámadásról”

Beszélgetés Bábel Balázs kalocsai érsekkel

(Folytatás az 1. oldalról)

– Igen, és óriási országos ügy lett belőle. A lövöldözést Biksza kezdte, de a kommunistákat ez nem érdekelte. Több embert felakasztottak, sokat összevertek, bebörtönöztek. Félelem, rettegés töltötte el az embereket, a falut tankokkal is megszállták, két-három hónapig nem volt nyugalom. Az ÁVO rendszeresen kiszállt, a gyóni papot elvitték és borzalmasan megverték, csakúgy mint a kántort, aki a nagybátyám volt. Apám is csak azért úszta meg, mert volt alibije: éppen a kovácsnál járt, amikor Biksza Miklóst megölték.

– A szülei vallásosak voltak?

– Igen, apai és anyai ágon is. Anyámra a gyóni apácák is hatottak, apámra inkább a KALOT (Katolikus Agrárifjúsági Legényegyesületek). A vezetőikkel is kapcsolatban állt, sőt fiatalkorában a Barankovics István-féle Demokrata Néppárt képviselőjelöltje volt. Apám közel állt a politikai kereszténységhez. Ötven éven át templomgondnok volt, harminc évig énekelte Jézust a Passióban. Végig kitartott a férfias vallásosságban.

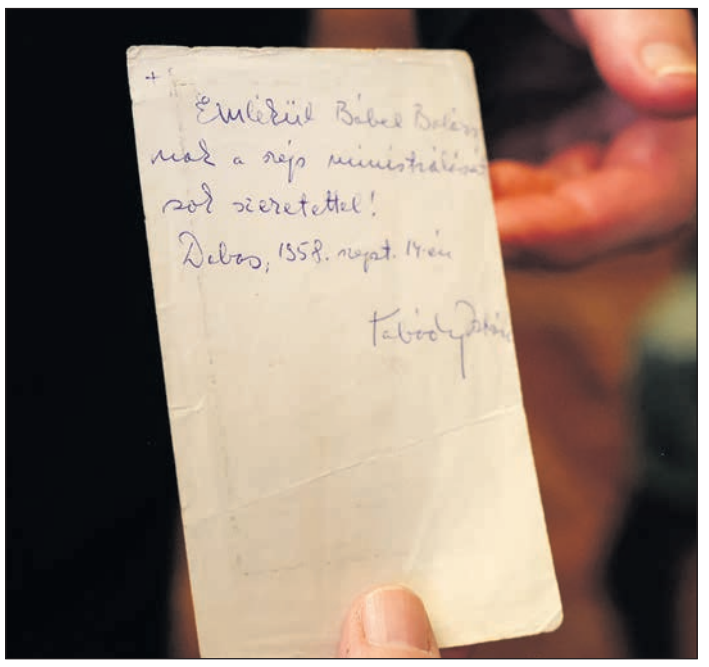

„Találkoztam Tabódy Istvánnal is, aki tizennyolc évet ült börtönben; ministráltam a miséin, szentképet is őrzök tőle”

– Hogyan került a kecskeméti Piarista Gimnáziumba?

– Jó híre volt az iskolának, a faluból odajárt néhány gyerek. Emellett volt egy Erőss József nevű piarista, kecskeméti plébános, aki nem engedte misézni az egyik békepapot, Máté Jánost. Bosszúból Felsődabasra helyezték, egy rettentően elhagyatott plébániára, közvetlenül a nádas mellé. Mindennap jelentkeznie kellett a rendőrségen. Titokban kerestük fel őt. A gimnáziumba bejutottam, de a kollégiumba nem biztos, hogy fölvettek volna, mert csak a legalább ötven kilométerre lakóknak biztosították a kollégiumot. Erőss József odaszólt a tanároknak, hogy ne kelljen már ennek a gyereknek napi négy órát bumliznia oda-viszsza a lajosmizsei vonalon. Gyakran jártam hozzá. Gyónon volt egy szociális otthon, korábban apácazárda, Vay Péter címzetes püspök birtokán létesítették. Ő nagyon érdekes személyiség volt. Református családból származott, XIII. Leó pápa alatt katolizált, és pap lett. Gyónon templomot építtetett. Letelepítette az első világháború árváit, iskolát létesített számukra, és odahozta azokat a karmelita nővéreket, akik gyerekekkel is foglalkoztak. Miután a kommunisták hatalomra kerültek, felszámolták az apácarendet, de a nővéreket odavitték, máshonnan is. Titokban bejártunk oda, Deák-Bárdos Lénárd jezsuita miséire, aki hivatalosan az udvart tartotta rendben, szamarakat hajtott. Kiváló prédikációi voltak. Ilyen hatások értek már gyermekkoromban. Emlékszem a gyóni plébánosra, Keresztes Pálra is, akit egy szónoklata miatt elhurcolt az ÁVO, összeverték. Művészcsaládból származott, rengeteg könyve volt. Később, iskolás gyerekként is tartottam vele a kapcsolatot. A nyári szünetben egy-egy hetet nála töltöttem, irodalomról beszélgettünk, Maria Callas lemezeit hallgattuk. Keresztes Pálnak volt egy zenész és egy jezsuita fivére is. Találkoztam Tabódy Istvánnal is, aki tizennyolc évet ült börtönben; ministráltam a miséin, szentképet is őrzök tőle. Ezek a lelki-szellemi hatások értek, amellett, hogy paraszti családban nőttem fel. Voltak lovaink, teheneink, csirkéink, bérelt földünk, tudtam kaszálni, kapálni. Mégis egészen más szemléletben nevelődtem, mint a korabeli paraszt gyerekek, pedig én is az voltam.

– Mindig pap akart lenni?

– Nem. Amikor elkezdtem a gimnáziumot a piaristáknál, régész vagy mezőgazdász szerettem volna lenni. Mindkettő vonzott. Nagyon szerettem a történelmet, a mezőgazdaság pedig adva volt. A piaristáknál határoztam el, hogy pap leszek. A végső döntést az érettségi évében hoztam meg. Pozitív élmények értek, láttam magam körül jó példákat. Óriási hatással voltak rám a piarista tanáraim, többek között Lukács László. Nagy műveltségű, szegény körülmények között élő, elkötelezett emberek voltak, mindannyian a gyerekekért éltek. Pap tanár nem szerettem volna lenni, pedig később még a bencések is invitáltak. Együtt voltam katona Várszegi Asztrikkal. Úgy éreztem: ha valamelyik rend iskolájában magyart és történelmet tanítanék, az kihívás nélküli, túl konszolidált élet lenne számomra. Láttam, hogyan élnek a plébániákon a papok, jobban tetszett nekem az ő keményebb életformájuk.

– Szeminaristaként eltöltött évei és papi hivatásának kezdete a Kádár-rendszer fénykorára esett. Az úgynevezett „puha diktatúra” éveit éltük akkor. Hogyan mutatkozott meg ez az állam és az Egyház viszonyában?

– Teljesen világos volt számomra, hogy diktatúrában élünk, még ha ezt puhának nevezte is a köznyelv. Otthon, a családunkban például soha nem neveztük ellenforradalomnak 1956-ot, számunkra az mindig forradalom volt. Az oroszok bejövetelét sem mondtuk felszabadításnak. Én, aki Tabódy István mellett ministráltam, Kádárról is tudtam, hogy kicsoda. A KISZ-t csak úgy neveztük: Kádár Idomított Szamarai. A környezetemben apámtól kezdve senki nem rajongott Kádárért. Azt tudtuk, hogy Rákosinál vagy Ceauşescunál különb, de soha nem mondtuk: Jánosom, Kádárom, addig jó nekünk, míg ő van. A kiszolgáltatottságot a saját sorsomon keresztül is megéltem. Elvették az útlevelemet, figyeltettek, személyesen is többször felkerestek, ellenőriztek kezdettől fogva. Az állam embere 1989. december 7-én jött el hozzám utoljára. Feltűnt, hogy addig mindig parancsoló hangnemben beszélt velem, nem taníthatok hittant, ezt sem tehetem meg azt sem, de akkor már azt hajtogatta, hogy milyen világ lesz itt... Mondtam neki: ne ijedezzen, ma Szent Ambrus napja van, ő olyan rendőrféle volt, városi ember, mint maguk, imádkozzon a közbenjárásáért, akkor biztosan jó lesz. Korábban, amikor elmentem Bánk József érsekhez, feltűnt, hogy zörgött az asztalon a papírokkal. Azonnal rájöttem, hogy miért csinálja ezt. Előfordult, hogy latinul vagy németül válaszolt. A legmélyebb tapasztalatom az volt, amikor Pestújhelyen egy békepap, Vigh Tivadar mellett voltam káplán. Amikor később kikértem az iratait, kiderült: nemcsak ügynök volt, de a legmagasabb szinten ágyazódott be a hatalomba, talán még a titkosszolgálatnál is. Szerencsétlen lebukott egy határátlépésnél. Emellett voltak nagy emberi gyengeségei, ezekkel megfogták, és 1950-ben beszervezték. Rendszeresen jelentett rólam. Minden szempontból kegyeltje és magas fokon elkötelezettje volt a kommunista rendszernek, ennek ellenére rettegett, a plébánia ablakaira rácsokat szereltetett.

– Igaz, hogy ő akadályozta meg, hogy érsek atya külföldi ösztöndíjat kapjon?

– Az útlevelemet akkor vették el, amikor 1974-ben rengeteget könyvet vittünk Erdélybe, vallásos és magyar irodalmat, legalább harmincezer forint értékben. Többen is lebuktunk. Köztünk volt a későbbi jezsuita, Sajgó Szabolcs is. Ettől kezdve nem utazhattam külföldre. Ha nem lett volna rendszerváltozás, még nagyon sokáig káplán maradtam volna.

– Sokat foglalkozott a családokkal és az ifjúsággal. Ez utóbbi különösen szálka volt a hatalom szemében.

– Így igaz. A rólam szóló jelentésekben benne van, hogy illegális vallási csoportokkal tartom a kapcsolatot. Ebbe az is beletartozott, hogy 1981-ben csatlakoztam a Regnum Marianumhoz. A Történeti Levéltárból megkaptam a jelentéseket. Néha meglepődtem azon, hogy kik jelentettek rólam. A kétezres években lelkigyakorlatot tartottam a híveknek a terézvárosi Avilai Nagy Szent Teréz-templomban, a barátságról szóló leveléről beszéltem. Nálunk a barátság fogalma a múlt rendszerben átértékelődött. Györe Balázsnak van egy könyve: *Barátaim, akik besúgóim is voltak.* Ez éppen az ellenpontja Jézus kijelentésének: „Barátaimnak mondalak titeket.” A mise után odajött hozzám két nő: Érsek úr, maga tud valamit? – Mit kellene tudnom? – kérdeztem. – A levéltárban dolgozunk, jöjjön be! – Bementem, és elolvastam a rólam szóló jelentéseket, a jelentéstevők nevével együtt.

> *Az igaz, hogy a hitért mindig kiálltam. Egyéb vonatkozásokban voltak, vannak gyarlóságaim, bűneim, de a hitet mindvégig megtartottam. Soha nem húztam be a nyakamat, ha kellett, apologetikusan is védtem a hitet*

– Mikor gondolta végig először, hogy milyen körülmények között vállalja a papságot?

– Kezdettől fogva tudtam. Említettem, hogy már fiatalon is több olyan pappal, egyházi személlyel találkoztam, akiket összevertek, börtönbe zártak. Amikor a gimnázium utolsó évében otthon közöltem, hogy pap akarok lenni, apám azt mondta: vagy békepap leszel, vagy börtönbe kerülsz.

– Szent Pál apostol úgy fogalmaz: „az Istent szeretőknek minden a javukra válik”.

– Igen, de azt is írja: „mert sok viszontagság után jutunk el Isten országába” (ApCsel 14,22). Amikor a katonaságtól először mehettem haza szabadságra, éppen ennél a résznél nyitottam ki a *Szentírást.* Attól fogva tisztában vagyok ezzel. És most is, az érsekségem idején, amikor egymást követték a súlyos bajok, gondok.

– Együtt kell élnünk a viszontagságokkal.

– Igen. A földi élet nem Kánaán. Az lenne, ha betartanánk a tízparancsolatot. Isten országa eljönne, ha a nyolc boldogság szellemében élnénk. De mivel egyiket sem tartjuk meg, azt lehet mondani, hogy ez a siralom völgye. Gondoljunk csak a szomszédunkban, Ukrajnában dúló szörnyű háborúra meg a világ sok más, feszültséggel terhelt részére.

– Az egyházmegyét érintő botrányok miatt az elmúlt időszak nem volt könnyű Önnek. Hogyan látja a történteket a hit szemszögéből?

– Mindez szintén Szent Pál igazságát igazolja: „mert sok viszontagság után jutunk el Isten országába”. Ami történt, megrendített. Lépnem kellett. Fölkértem egy olyan embert, aki a kánonjog alapján, a világi jogot is ismerve, szakszerűen jár el. Talán furcsán hangzik, de én a felfüggesztett papokat is sajnálom. Korábban jó dolgokat is tettek, de végül mindent annulláltak. Az életük kisiklott. Egyértelmű, hogy az áldozatokkal még jobban együtt érzek, egyetlen percig sem tűrhetjük, ami történt. Ezért léptünk azonnal.

– A Hit Pajzsa díj mit jelent Önnek?

– Villámcsapásként ért a hír, azt mondtam a díjat nekem ítélőknek, hogy adják érdemesebb embernek, aki valóban rászolgált erre. Mivel nem tudtam meggyőzni őket, elfogadtam. Ez biztatás. Az igaz, hogy a hitért mindig kiálltam. Egyéb vonatkozásokban voltak, vannak gyarlóságaim, bűneim, de a hitet mindvégig megtartottam. Soha nem húztam be a nyakamat, ha kellett, apologetikusan is védtem a hitet. Tápiószecsői káplán koromban előfordult, hogy a párttitkár hazazavarta a hittanos gyerekeket, azzal, hogy hülyeség, amit tanulnak. Azonnal tiltakoztam az igazgatónál. Az egyik alkalommal Valkón egy tanárnőt a kérésére felkészítettem a marxista vizsgájára. Miután sikerült neki, megkért, hogy menjek el vele a KISZ-klubba. Lenin arcképe alatt beszéltem nekik a feltámadásról. A falu KISZ-titkárát aztán leváltották, mondván: hogy lehet ennyire ostoba, hogy meghívja a papot, a végén még megtéríti őket!

– Rendkívül fontos szerepe van az életében az irodalomnak. Az imént említette, hogy a földet siralomvölggyé teszszük. Az irodalom és a hit az, ami erőt, reményt ad Önnek?

– Igen. Különösen igaz ez a transzcendens irodalomra. Kedves jó barátom, a 2022-ben elhunyt jezsuita pap költő, Szabó Ferenc írja: „Csak azt mondani, mi kimondhatatlan, / a költészet nélkül földünk lakhatatlan.” Mások kérésére kiadtam két kötetet a kedvenc költeményeimből: *A szó ünnepe – 100 szép magyar vers* és *Magyar zsoltárok – 150 örök érvényű vers* címmel. Ezekben egyébként nem csak istenes versek vannak. A költő Mallarmé mondta a festő Degas-nak: nem feltétlenül nagy eszmékből áll a jó vers, hanem pontos szavakból.

Kuzmányi István,
Bodnár Dániel
Fotó: Merényi Zita

A BIBLIA ÜZENETE

Boldogságok?

Lk 6,17.20–26

Erős kezdés – így is jellemezhetnénk a boldogmondásokat, amelyekkel tanítói működését indította az Úr. Lukács elbeszélése szerint Jézus kiválasztotta a tizenkét apostolt, ám első beszéde, melyet rögtön ezután a tizenkettőhöz intézett (és amely az összesereglett tömeghez is szólt), marketing és a tagság megtartása szempontjából biztosan bukás lenne.

Hallgatóit, s köztük azokat, akiket a tanítványainak hívott, nem életpályamodellel, a jövőre vonatkozó bölcs vízióval vagy izgalmas nyereményekkel, fejlődési lehetőségekkel kecsegteti, hanem rögvest az evangéliumi logikával szembesíti. „Boldogok vagytok, ti szegények – mondja Jézus –, mert tiétek a mennyek országa." Boldogok vagytok, akik éheztek, akik sírtok, akik üldözést szenvedtek. És jaj a gazdagoknak, meg azoknak, akik most vidámak.

Valóban, a jézusi életnek a mi ösztönszerű elgondolásunktól való különbözősége itt, a boldog- és jajmondásokban a legélesebb, amikor boldognak mondja azokat, akiket a normális ember nem irigyel: a szegényeket, az éhezőket, a sírókat, az üldözötteket. Hiszen miért lenne boldog az, aki szegény, aki éhezik, aki sír? És miért lenne baj gazdagnak, vidámnak, jóllakottnak lenni?

Érdemes tehát gondosan elolvasni az egész szöveget. A radikális jézusi mondásokat ugyanis gyakran mintha ebben a formában értenénk: „Boldogok vagytok, mert szegények vagytok. Jaj nektek, gazdagok, mert gazdagok vagytok."

Jézus azonban nem azt állítja: „örüljetek, szegények, mert szegények vagytok", hanem ezt: „boldogok vagytok, szegények, mert Isten országa a tiétek", azaz az isteni uralom jelenlétét ti tapasztalhatjátok. Boldogok, akik éheznek, de nem azért, mert éheznek, hanem mert Isten fogja jóllakatni őket. Vagyis a hangsúly nem a jelen sanyarúságon van, sokkal inkább az isteni cselekvésen. Ezek a hiányok önmagukban nem kívánatosak, viszont kifejezik azok állapotát, akik lehetőséget adnak Istennek a cselekvésre, az életükbe való belépésre. Azok helyzetét, akik várnak valamit Istentől, jobban mondva Istentől várnak valamit, és nem mástól.

A böjt példája megvilágítja ezt: ha valaki böjtöl, ez nem tölti el elégedettséggel, mert éhes, és nincs fizikai ereje. De boldog lehet, mert út nyílik számára arra, hogy Istenre való rászorultságát és önmaga elégtelenségét a saját bőrén tapasztalja meg, s így nyitottabbá válhasson Isten cselekvésére.

A gazdagoknak sem azért szól a jézusi jaj, mert vagyonuk van. Hanem sokkal inkább azért, mert magukat részesítik vigaszban, és nem Istentől kapják azt. Semmilyen formában nem szorulnak rá Istenre, nem várnak tőle semmit, így vagyonuk akadály.

De a tanítványok sem ússzák meg szárazon: nekik is szól a jaj, ha e világ igényeinek akarnak megfelelni: „jaj nektek, ha az emberek hízelegnek nektek". A tanítvány mércéje tehát nem lehet földi siker, ünneplés, dicséret. Ahogyan Teréz anya mondta: Jézus nem sikerre hívott meg, hanem hűségre.

Deák Hedvig OP

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Ünnepek és jeles napok (59.)

Mindenki számára közismert, hogy a február az esztendő legrövidebb hónapja. Görögkatolikus Egyházunk liturgikus naptárában kevés jeles nap található ebben a hónapban. Biztos dátumhoz rögzítve mindössze két ilyen napról tudunk. Még egy harmadikról is megemlékezhetünk, ami négyévente, szökőévben fordul elő.

Nem rögzített dátumhoz kötődve azonban lehetnek még további ilyen napok is. Ezek vasárnapok, s a nagyböjtre készítenek elő. A következő öt jöhet itt számításba: Zakeus vasárnapja, a vámos és a farizeus vasárnapja, a tékozló fiú vasárnapja, a húshagyó vasárnap és a vajhagyó vasárnap. Az első három a napi evangéliumi szakaszról kapta az elnevezését, az utóbbi kettő pedig már kifejezetten a nagyböjtöt idézi. Ugyanis az ősi hagyomány szerint előbb elhagyjuk a húsos ételekkel való táplálkozást, majd pedig a vajas (és egyéb állati eredetű) ételek fogyasztását. Ezt az öt vasárnapot – mint jeles napot – külön érdemes szemügyre venni, egy következő írásban.

Biztos dátum szerint tehát három ünnepről, jeles napról lehet megemlékezni február hónapban.

Február 2. – Liturgikus naptárunkban ez az ünnep „Az Úr találkozása Simeonnal", „A találkozás ünnepe" vagy „Jézus Krisztus találkozása Simeonnal" címet viseli. Az általánosan használt énekeskönyvünkben ez utóbbi felirat szerepel. Ámde itt a nyugati elnevezés is jelen van: „Gyertyaszentelő Boldogasszony." A közvetlen bibliai háttér adott. A Törvény szerint az elsőszülötteket templomi áldozattal meg kellett váltani (Szám 18,15–16). A gyermeket világra hozó asszonynak pedig meg kellett tisztulnia (Lev 12,1–8). Amikor Jézust a születése utáni negyvenedik napon a Templomba vitték, létrejött a nagy találkozás: az aggastyán Simeon fogadta az Újszülöttet. A keleti Egyházban ezért lett az ünnep neve a „találkozás", és erre az eseményre helyeződik a hangsúly. Nyugaton viszont inkább a megtisztulást emelték ki az ünnepi eseményből. Ehhez járult még hozzá a Róma városa körül fáklyákkal és gyertyákkal tartott körmenet, amiből a „gyertyaszentelő" fakad.

Február 24. – Keresztelő Szent János fejének első és második megtalálása. Ez valójában nem olyan nagy ünnep, mint az előző, de mindenképpen jeles nap a Görögkatolikus Egyházban. Az evangéliumi beszámoló szerint Heródes parancsára a hóhér lefejezte Jánost, majd „tálcára téve elhozta a fejét, odaadta a leánynak, a leány pedig átnyújtotta anyjának. Amikor tanítványai meghallották, eljöttek, a holttestet elvitték, és eltemették egy sírboltba" (Mk 6,28–29). Hogy a fejével valójában mi történt ezek után, arról a *Szentírás* nem szól. A hagyomány viszont megőrizte, hogy a történelem folyamán nagyon kalandos utat járt be: háromszor is eltűnt, háromszor is megtalálták. Ezen a napon az első és második megtalálására emlékezünk.

Február 29. – A csak szökőévben előforduló jeles nap szentje Szent Kasszián atya. Rómából származott, és magas fokú civil tanulmányai után Aranyszájú Szent János tanítványa lett, aki diakónussá szentelte. Rómában részesült az áldozópapi felszentelésben. Szerzetesként gazdag lelki irodalmat hagyott maga után.

Ivancsó István

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Szent kapu: bevonulás

Az ókori Egyházban az 5. század eleje óta vannak szertartáskönyvek, amelyek említik a bevonulás és a hozzá kapcsolódó ének gyakorlatát. Az eucharisztia liturgiáját zárt ajtók mögött végezték, arra csak a megkeresztelteket engedték be. Hangsúlyos volt a kapuk őrzése, ami a kisebb rendek egyikének, az ostiariusnak a felelőssége volt. A templomi padok elterjedésével liturgiáinknak ma ritkán része a templomkapu megnyitása és az ünnepélyes bevonulás.

Nagyobb ünnepek során az asszisztencia, a papság, a szerzetesközösség, és nagyon szép gyakorlat, ha a szentségekben részesedők (elsőáldozók, bérmálkozók, házasságot kötő jegyesek) zenei kíséret és bevonulási ének mellett lépnek be a templom kapuján. Ezt sokszor körmeneti kereszt vezeti, gyertyákkal, tömjénezővel és az evangéliumoskönyvvel. Vannak alkalmak, amikor az együtt ünneplő gyülekezet ünnepélyesen kivonul a kapun: húsvét éjszakáján vagy Úrnapján körmenetet végez.

A 2025-ös szentév idején a nagy római bazilikákban és egyházmegyéink kijelölt templomaiban szent kapuk nyíltak, „hogy élő tapasztalatot szerezhessünk Isten szeretetéről, mely felébreszti szívünkben a Krisztusban való üdvösség biztos reményét" (Ferenc pápa: *Spes non confundit*, 6). A Szentatya tanítása szerint azért nyitunk szent kaput, hogy azon belépve Isten reménykeltő szeretetével találkozzunk, és ez az új távlatokat nyitó szeretet tegyen minket tágas szívűvé a rászorulóban jelen lévő Krisztus iránt.

Ferenc pápa arra kéri a keresztény közösséget, hogy „nagylelkűen tárja ki a befogadás kapuját, hogy senki se nélkülözze a jobb élet reményét! Visszhangozzanak szívünkben az Úr szavai, aki az utolsó ítéletről szóló fontos példabeszédében azt mondta: »Idegen voltam, és befogadtatok«" (Mt 25,35.40; Ferenc pápa: *Spes non confundit*, 13).

A kapu emlékeztet arra, hogy Isten nem szűnik meg kopogtatni. Ma is bebocsátást kér, az őszinte és tiszta szívekben szeretne lakást venni. És hogy méltó hajléka legyünk, át is alakít minket (vö. évközi 6. vasárnap collectája): ő maga szeretne bevonulni, és fényt, az üdvösség jó illatát, életadó igét és megtartó közösséget hoz az életünkbe.

Gérecz Imre OSB

A HÉT SZENTJE

Cortonai Szent Margit

Február 22.

Jámbor édesanyja ültette el lelkében az ima iránti szeretetet. Hétéves volt, amikor szeretett anyja meghalt, apja pedig újraházasodott. Ahogy cseperedett, kibontakozó szépségével együtt nőtt a meghittség, az elismerés és a szeretet iránti vágya is.

Egy fiatal nemes versengett Margit szerelméért, amelyet el is nyert. A tizenhét éves lány otthagyta a szülői házat. Drága ruhákba öltözött, lovon vagy hintón járt, és büszkén fitogtatta szerelmese gazdagságát. Az asszonnyá érett Margit életében az 1273-as esztendő különös fordulatot hozott. Nemesi „élettársa" sétálni vitte kutyáját birtokára, a petrignanói erdőbe. Két nappal később az agár gazdája nélkül tért vissza. Margit párja keresésére indult, akinek több késszúrással átvert, oszlásnak indult holttestét egy tölgyfa alatt találta meg.

Gyászruhát öltött, és haza akart menni, de a mostohaanya által felingerelt apja elűzte ajtajától, kisgyermekével együtt. Margitnak egyetlen célja maradt: bűnbánatot tartani. Kimerülten érkezett Cellébe, a ferences kolostorhoz, ahol kérte, adják rá a vezeklők öltözékét. A gyász és a bánat nem tette tönkre szépségét, a házfőnöknő ezért fiatalságára utalva elküldte. Jámbor asszonyok közbenjártak az érdekében, a ferences Giunta Bevegnati pedig elvállalta lelkivezetését. Giunta testvér évekig várakoztatta próbára téve állhatatosságát, míg Margit 1276-ban végre magára ölthette a ferences harmadrend ruháját.

A beöltözést követően azonban továbbra is küzdött a kísértésekkel, harcolt szépségével; lenyírta haját, korommal kente be arcát, rongyokban járt, böjtölt és a szegényeket szolgálta. Egy nap arra kérte Krisztust, nevezze őt lányának, de Isten ismét csak felnyitotta szemét, hadd lássa elkövetett hibáit, bűneit. Az isteni tisztaság azonban megérintette, átjárta Margitot, aki a bűnbánat szentségében megnyílt a kegyelemnek. Számára ezután a valódi öröm az volt, hogy Krisztussal együtt viselheti a keresztet, a bűn terhét. Az emberek szentként kezdték tisztelni, pedig előttük is megvallotta

fiatalsága vétkeit. Egy félreeső cellában töltötte mindennapjait, továbbra is a bűn árnyékában, folyamatos kísértések közt.

Környezetében rágalmakat kezdtek terjeszteni róla, lelkiatyja is bizalmatlan lett iránta. Margitot Sienába küldték...

Utolsó éveiről keveset tudni, de mindvégig kitartott a hitben. Krisztus azt mondta neki: „Sötétség leszel a világosság szeme előtt. De akik azt hiszik, hogy sötétségben vagy, majd halálod után nagy szégyenkezve felismerik, ki is voltál."

*

Cortonai Margit Mária Magdolnához, Szent Thaiszhoz és Egyiptomi Máriához hasonló figurája és megtérése számos művészt megihletett; köztük Valentino Soldani olasz írót, színházi és filmrendezőt. *Margherita da Cortona* című drámájának megzenésítése 1904 és 1906 között visszatérően és komolyan foglalkoztatta Giacomo Puccinit, aki e misztikus megváltástémát végül más összefüggésben, *Angelica nővér* című operájában dolgozta fel.

Licinio Refice (1883–1954) olasz pap zeneszerző – Emidio Mucci szövegkönyvére komponált – legendáját, a *Cortonai Margitot* 1938-ban a milánói Scala mutatta be. A műből 1969-ben a RAI készített hangfelvételt.

A vezeklő asszony történetéből *Margherita da Cortona* címmel, Mario Bonnard rendezésében, Maria Frau főszereplésével 1950-ben olasz film készült.

L.K.

A hét liturgiája

C év

FEBRUÁR 16., ÉVKÖZI 6. VASÁRNAP (Julianna, Lilla, Daniló) – Jer 17,5–8 *(A próféta figyelmezteti Jojákim királyt, hogy ne az emberekbe, hanem az Istenbe vesse bizalmát.)* – 1Kor 15,12.16–20 *(Ha Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a hitünk.)* – Lk 6,17.20–26 *(Jézus boldognak hirdeti a lélekben szegényeket, de jajt kiált a szívtelen gazdagokra.)* **Zsolozsma:** II. zsoltárhét **– Énekrend:** Ho 227 – ÉE 591, Ho 227 – ÉE 143, Ho 144 – ÉE 596, Ho 196 – ÉE 238.

FEBRUÁR 17., HÉTFŐ – *A szervita rend hét szent alapítója emléknapja* (Elek) – Ter 4,1–15.25 – Mk 8,11–13.

FEBRUÁR 18., KEDD (Bernadett, Simeon) – Ter 6,5–8; 7,1–5.10 – Mk 8,14–21.

FEBRUÁR 19., SZERDA (Zsuzsanna, Elza) – Ter 8,6–13.20–22 – Mk 8,22–26.

FEBRUÁR 20., CSÜTÖRTÖK (Marto Jácinta és Ferenc, Aladár, Álmos, Paulina) – Ter 9,1–13 – Mk 8,27–33.

FEBRUÁR 21., PÉNTEK – *Damiáni Szent Péter püspök és egyháztanító emléknapja* (Eleonóra, Zakariás) – Ter 11,1–9 – Mk 8,34–9,1.

FEBRUÁR 22., SZOMBAT – SZENT PÉTER APOSTOL SZÉKFOGLALÁSA ÜNNEPE (Petra, Gerzson, Gréta) – 1Pét 5,1–4 – Mt 16,13–19.

FEBRUÁR 23., ÉVKÖZI 7. VASÁRNAP (Szent Polikárp püspök és vértanú, Alfréd, Szemere) – 1Sám 26,2.7–9.12–13.22–23 *(Dávid megkíméli ellenfelének, Saul királynak életét.)* – 1Kor 15,45–49 *(Ahogy hasonlítunk földi képmásunkhoz, Ádámhoz, ugyanúgy hasonlítani fogunk égi képmásunkban Krisztushoz is)* – Lk 6,27–38 *(Legyetek irgalmasok, amint atyátok is irgalmas.)* – **Zsolozsma:** III. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 230 – ÉE 589, Ho 230 – ÉE 152, Ho 146 – ÉE 598, Ho 150 – ÉE 200.

A megszentelt élet ünnepe a hazai egyházmegyékben

Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén (február 2.), a megszentelt élet napján az ország számos templomában gyűltek össze ünnepelni a szerzetesek, több helyütt az egyházmegyék főpásztorainak részvételével. A magyarországi rendek képviselői február 1-jén Budapesten, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola épületében Michael W. Banach érsekkel, apostoli nunciussal ünnepeltek előesti szentmisét. Képes összeállításunk a teljesség igénye nélkül mutatja be a megszentelt élet ünneplését egyházmegyéinkben.

Székesfehérvári Egyházmegye (Szent István király székesegyház)

Kaposvári Egyházmegye (Andocs)

Esztergom-Budapesti Főegyházmegye (Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola, Piarista kápolna)

Győri Egyházmegye (Csorna)

Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye (Szent Anna-székesegyház)

Szombathelyi Egyházmegye (Kőszeg)

Egri Főegyházmegye (Szent Bernát ciszterci templom, Eger)

Veszprémi Főegyházmegye (Tihany)

Váci Egyházmegye (Mátraverebély-Szentkút)

Hangokból épült katedrális

Ötvenéves a budapesti Don Bosco Ének- és Zenekar

Gyertyaszentelő Boldogasszony vigíliáján (február 1.) a budapesti Egyetemi (Kisboldogasszony-) templomban ünnepi szentmise keretében emlékeztek meg a Don Bosco Ének- és Zenekar alapításának 50. évfordulójáról. A szentmisét, amelyen Charles Gounod* Szent Cecília-miséje *hangzott el, Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök mutatta be.

Az alkalomra meghívást kaptak mindazok, akik az elmúlt ötven év alatt a kórus tagjai voltak, és a szentmisét követő koncerten ők is bekapcsolódhattak a zeneművek előadásába. A jubileumi ünnepre a templom megtelt a kórustagok rokonaival, az ének- és zenekar barátaival, támogatóival, meghívott vendégeivel. A szentmise elején Puskás Attila, a kórus lelkivezetője köszöntötte a koncelebráló atyákat – Kránitz Mihályt, Juhos Imrét, Csány Péter szalézi szerzetest és Szlama Ákost. A szentmisét hálából az elmúlt ötven év kegyelmeiért ajánlották fel, valamint megemlékeztek a névadó Bosco Szent Jánosról is, akinek emléknapja (január 31.) mindig kiemelkedő ünnep a kórus életében.

A mise zenei tételeit Gounod *Szent Cecília-miséjéből* választották. Martos Levente Balázs püspök szentbeszédében a katedrálisról elmélkedett, különböző képeket állítva párhuzamba egymással. A kövekből épített katedrális szent hely – mondta a püspök –, amelyben Isten otthonra talál. De a katedrális sem csak emberi mű, hanem olyan hely, ahol az ember Istennel találkozhat, és végső soron Isten közreműködésével jön létre.

Zenei hangokból is lehet katedrálist építeni, de nem mindegy, hogy megpihen-e ott a lélek, és helyet kap-e benne Isten" – utalt arra a küldetésre a püspök, amelyet a kórus és a zenekar betölt szolgálatával, és amellyel a zenén keresztül szeretne másokat is közelebb vinni Istenhez.

Khirer Vilmos mint a Központi Papnevelő Intézet vicerektora 1975-ben hívta meg a kántori szolgálatából éppen nyugdíjba vonuló egykori szalézi szerzetes tanárt, Dauner Jánost, hogy az Egyetemi templomba járó kiskamasz fiatalokkal foglalkozzon. A társadalmi berendezkedés és politikai légkör nem kedvezett az ifjúságpasztorációnak, „János bácsi" kezei alatt mégis néhány év alatt a zenei és a hitélet iránt is elkötelezett ifjúsági közösség épült fel, akik saját kortársaikat is a kórusba tudták vonzani. Az elmúlt öt évtizedben az ifjúsági kórus többgenerációssá vált, az alapító egykori kiskamasz fiatalok ma már szülők, nagyszülők, akik gyermekeikkel, unokáikkal közösen énekelnek-zenélnek. Az ének-zenekar nagy egyházi ünnepeken és jeles alkalmakon – köztük az 1991-es és a 2023-as pápalátogatáson, valamint a 2021-es Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson – is szolgálhatott.

1998-ban ifj. Benyus Sándor karmester vette át a kórus vezetését Dauner Jánostól. Karvezetőként Bakonyiné Marton Katalin segíti a munkáját. A Don Bosco Ének- és Zenekar a budapesti Egyetemi (Kisboldogasszony-) templomban minden vasárnap zenei szolgálatot lát el a 10 órás szentmisén, valamint közreműködik a Központi Papnevelő Intézetben tanuló kispapok formálódását kísérő különböző ünnepi alkalmakon.

A kórusnak az V. kerületi önkormányzat Kölcsey-díjat adományozott 2025-ben, a magyar kultúra napján. Az ünnepi liturgiát követően a *Christus vincit* előadásához a legifjabbakból toborzott rézfúvós együttes is csatlakozott, igazi nagyzenekari hangzást teremtve. A Don Bosco Ének- és Zenekar a jubileumi évben a tervek szerint további koncertekkel, kiállítással, dokumentumfilmmel szeretné felidézni az elmúlt ötven év történetét.

Gáborné Haáz Andrea
Fotó: Lambert Attila

Polgármesterek együttműködése

Bódi Mária Magdolna boldoggá avatására készülve

Udvardy György veszprémi érsek és munkatársai személyes beszélgetésre hívták a Bódi Mária Magdolna életéhez köthető települések polgármestereit – számolt be honlapján a Veszprémi Főegyházmegye január 31-én. A találkozó célja az volt, hogy a vértanú boldoggá avatásának előkészületeiről, magáról a boldoggá avatásról és a jövőbeni együttműködés lehetőségeiről beszélgessenek.

A főpásztor, miután megosztott néhány gondolatot és információt a boldoggá avatásról, hangsúlyozta: Magdi az életszentségre törekedett, s mi magunk is erre törekszünk. Ezt követően Kulcsár Dávid, a veszprémi Szent Mihály-főszékesegyház káplánja Bódi Mária Magdolna életéről és erényeiről beszélt. Elmondta, hogy Magdi életkörülményei egyáltalán nem voltak ideálisak: a két világháború között élt, nehéz anyagi és családi körülmények között. Az életében felmerült problémák, nehézségek közül sokat ma is megtapasztalhatunk. Magdi – mai megfogalmazással élve – halmozottan hátrányos helyzetű fiatalnak számított. Ennek ellenére derűs és lelkes volt, ami Krisztussal való kapcsolatának, barátságának volt köszönhető.

Loószné Dömötör Enikő érseki irodavezető kiemelte, hogy Magdi mellett Mindszenty Józsefre is emlékezünk két tematikus év (2024–2025) keretében. Mindszenty Józsefnek nagyon fontos szerepe volt abban, hogy most Bódi Mária Magdolna boldoggá avatására készülünk. A boldoggá avatás kétnapos rendezvény lesz, amely április 25-én, pénteken kora este ifjúsági találkozóval, virrasztással veszi kezdetét, a boldoggá avatás szertartására pedig másnap, április 26-án kerül sor.

A polgármesteri találkozó második felében a résztvevők megosztották egymással azokat az ötleteket, lehetőségeket, amelyeket a boldoggá avatás alkalmával, majd az azt követő időszakban megvalósíthatónak tartanak. Ilyen például az önkéntes segítségnyújtás a rendezvény lebonyolításában, szálláslehetőségek biztosítása,

zarándoklatok szervezése, emléktáblák elhelyezése. Az egyeztetést eredményesnek ítélték a jelenlévők, és bíznak a hosszú távú együttműködésben.

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmegye

Esélyt a legszegényebbeknek

A Máltai Szimfónia koncert keretében adták át a Jelenlét díjat

Évindító Máltai Szimfónia koncertet tartottak Budapesten, az Uránia Nemzeti Filmszínházban február 3-án. A Felzárkózó települések program keretében 2024-ben elindult, Jelenlét a felzárkózó településeken (ESZA+) nevű európai uniós finanszírozású projekt keretében zenét tanuló gyerekek léptek színpadra. Az eseményem adták át a programban dolgozók elismerésére alapított Jelenlét díjat.

Az ország különböző részeiről érkező tehetséges fiatal zenészek, énekesek és táncosok Báder Ernő művészeti vezető irányításával hazai és nemzetközi műveket, feldolgozásokat szólaltattak meg. A három zenei blokkból álló, telt házas koncerten az autentikus cigány népdaloktól a komolyzenei művekig számos műfajban megmutathatták tudásukat a szimfóniás növendékek, akikkel vendégfellépőként színpadra állt Oláh Gergő énekes is.

A Felzárkózó települések programban a zeneoktatás a szociális munka egyik kiemelten fontos eszköze, az élményalapú zeneoktatás sége, hogy szeressék, hogy elfogadják, hogy valaki jelen legyen az életében" – hangsúlyozta Vecsei Miklós.

Az Európai Unió támogatásával folytatódó Felzárkózó települések program eredményeit méltatva Zupkó Gábor arról beszélt, hogy ez a program valódi esélyt teremt a legszegényebb településen élő gyerekek számára. A felzárkózásért végzett munka sokszor kreatív megoldásokat kíván; példaként említette erre a telemedicina program indulását, amelynek során a felzárkózó településen tartózkodó betegeket a nagyvárosi kórházakban rendelő orvosok látják el digitális kapcsolat segítségével. Ezt a megoldást az európai uniós fejlesztések versenyében 2024-ben a kategória legjobbjának ítélték, és Regiostars díjjal ismerték el.

A településeken zajló segítő-támogató munka alapja a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Jelenlét módszertana, amely folyamatos és aktív segítői jelenlétet vár el a településeken dolgozóktól. A több mint kétszáz településen zajló munka módszertanát alkotó Jelenlét program 2016-ban elnyerte a Magyar Örökség Díjat.

hamar sikerélményhez juttatja a gyerekeket, a tehetségesebbek előtt pedig új utakat nyit meg. Az ünnepségen beszédet mondott Vecsei Miklós felzárkózásért felelős miniszterelnöki biztos, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alelnöke és Zupkó Gábor, az Európai Bizottság magyarországi képviseletének vezetője.

Vecsei Miklós a múlt évben elhunyt Kozma Imre atya emlékét felidézve elmondta, hogy a karitatív szervezet alapító elnökének tanításaiból formálódott a Jelenlét program, amely a magyar kormány által 2019-ben indított Felzárkózó települések programot megalapozta. „Bár az elmúlt évtizedekben a hivatalos szociálpolitikai nyelvezet a szeretet szót száműzte a szakmai szótárból, mi pontosan tudjuk, hogy a bajba jutott embernek mindenekelőtt arra van szük-

Az ország legszegényebb településein élő emberek felzárkóztatásáért dolgozó segítők elismerésére alapította a Magyar Máltai Szeretetszolgálat a Jelenlét díjat 2017-ben. A díjat 2025-ben a következők kapták: Soltész Mihály, a rohodi Jelenlét Pont szakmunkatársa és a Mozgó Játszótér csapattagja, a rohodi futballcsapat edzője; Horváthné Tenyei-Tóth Erzsébet Ágnes, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Modellprogramok pénztárosa; Stankovics Erika, a Felzárkózó települések program Zala vármegyei koordinátora; Velkey-Kozár Bea és Velkey Róbert, az arlói Jelenlét Pont vezetői; Hámori Máté karmester és a Danubia Zenekar; valamint a Romano Glaszo zenekar.

Forrás: Magyar Máltai Szeretetszolgálat
Fotó: Majoros Árpád Csaba

Újraválasztották a Gödöllői Premontrei Apátság elöljáróját

A Gödöllői Premontrei Apátság konventje február 6-án Jos Wouters generális apát és Fejes Rudolf Anzelm váradhegyfoki prépost jelenlétében tíz évre elöljárónak újraválasztotta Balogh Péter Piusz apátot.

Balogh Péter Piusz OPraem Budapesten született 1971. augusztus 28-án. 1998. augusztus 28-án tett örökfogadalmat, majd 2000. március 25-én szentelték pappá.

Miután 2018-ban a Gödöllői Premontrei Perjelséget apátsági rangra emelték, Balogh Péter Piusz lett az első gödöllői apát. Benedikálására 2018. október 30-án került sor.

„Az apát különleges módon atyja szerzetestársainak. Lelki értelemben és a közösség szervezése tekintetében is hasonlít a szülőre, aki gondját viseli a családjának. Ennek kegyelmét kérik a Jóistentől az apátbenedikálás szertartásában elhangzó könyörgések, imádságok" – fogalmazott Balogh Péter Piusz OPraem a tisztséggel kapcsolatban egy korábbi interjúnkban.

Forrás: Gödöllői Premontrei Apátság
Fotó: Merényi Zita (archív)

Személyesség az oktatásban

Organikus pedagógiai konferencia Vácott

A Váci Egyházmegyei Katolikus Iskolák Főhatósága (EKIF) és az Organikus Pedagógia Egyesület (OPE) január 25-én konferenciát és díjátadó ünnepséget szervezett a PüspökVác Látogató- és Rendezvényközpontban.

A nap során előadást tartott az organikus pedagógia módszeréről Uzsalyné Pécsi Rita neveléskutató, Puskás Balázs, az EKIF főigazgatója, valamint Gloviczki Zoltán, az Apor Vilmos Katolikus Főiskola rektora. Az eseményen részt vett Marton Zsolt váci megyéspüspök is. Csáki Tibornak, az EKIF hitéleti referensének nyitógondolataival vette kezdetét a találkozó: „A Jóisten nekünk ajándékozta Joseph Kentenich organikus pedagógiáját, amelyben megtestesül az evangélium. Ez a szemlélet kovász tud lenni, mely által a Szentlélek működik" – mondta.

Jézus tanítási módja nem egyezik azzal, ahogyan ma az iskolákban az oktatás zajlik. Óriási a különbség a kettő között – mutatott rá előadása elején Puskás Balázs EKIF-főigazgató. „Az iskolákba vissza kell csempészni a személyességet, a hitelességet és a személyközpontúságot" – hangsúlyozta. Pécsi Rita neveléskutató közel tíz éve ismertette meg az EKIF munkatársaival az organikus pedagógia lényegét, s az intézményfenntartó azóta rendszeresen szervez az e szemléletet bemutató képzéseket, régiós és országos konferenciákat. Néhány évvel ezelőtt az Organikus Pedagógiai Egyesület is megalakult. „Jó keresztényeket és becsületes állampolgárokat kell nevelnünk; az életre kell felkészítenünk a gyermekeket, és ehhez bizony sokkal többre van szükség, mint a kognitív ismeretek átadására" – zárta gondolatait a főigazgató.

Gloviczki Zoltán, az Apor Vilmos Katolikus Főiskola rektora kifejtette: „Az Egyház azt mondja, hogy felelős, mérlegelő, belátó ifjakat kell nevelnie, a pedagógia és a pszichológia legkorszerűbb eszközeit felhasználva. A neveléstudomány azt állítja, ma az az iskola dolga, hogy alapvető tudást, tájékozottságot adjon a diákoknak, kritikus, kreatív gondolkodásra nevelje őket, hogy képesek legyenek az érett és kifejező kommunikációra. Tehát a Jóisten, az Egyház, a szakemberek és a világgazdaság is ugyanazt várja el az oktatástól. Ezeket az elvárásokat pedig az organikus pedagógia képes beteljesíteni."

Pécsi Rita mint az organikus pedagógia meghonosítója az érdeklődők elé tárta a szemlélet lényegét. A szakember elmondta, hogy az organikus pedagógia az életet hosszú távon kívánja szolgálni, s az értelmi képességek, az intelligencia (IQ) mellett még hangsúlyosabbnak tartja az érzelmi intelligencia (EQ) fejlesztését.

Az előadások után díjátadó ünnepségre került sor. Az Organikus Nevelési Intézmény kitüntető címet tanúsító oklevelet négy, az EKIF fenntartásában működő iskola kapta: a dunakeszi Krisztus Király Római Katolikus Általános Iskola, a gödi Búzaszem Katolikus Általános Iskola, az isaszegi Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola, valamint a Veresegyházi Katolikus Gimnázium. Mind a négy intézményben jelen van a Családi Életre Nevelés (CSÉN) program, s emellett a néptánc, a zenetanulás és a néphagyományok őrzése is nagy hangsúlyt kap. Több intézménynek is van iskolakertje, ahol a diákok maguk termeszthetnek zöldségeket, gyümölcsöket és gyógynövényeket, melyeket később felhasználnak, például technikaórán, sütés-főzés során. A természetben eltöltött időre, valamint az okoseszközök használatának korlátozására is kiemelten figyelnek ezekben az iskolákban. Mind a négy intézmény vezetője elmondta, hogy a szülőket is bevonják az iskolai programokba, így a velük való személyes kapcsolattartás is könnyebb. A tanulók rendszeresen részesülnek személyes szöveges értékelésben.

A rendezvényt Marton Zsolt váci megyéspüspök zárta gondolataival. A főpásztor a Váci Egyházmegye mottójához kapcsolódva – „Együtt építjük!" – az Istennel és embertársainkkal való egység, illetve a közös építkezés fontosságát hangsúlyozta.

Forrás: Váci Egyházmegye
Fotó: Váci EKIF

Keresztes Szilárd püspök aranyjubileumán

(Folytatás az 1. oldalról)

Keresztes Szilárd *(képünkön középen)* 1975 és 1988 között segédpüspökként, majd húsz éven át, 2008-ig hajdúdorogi megyéspüspökként és miskolci apostoli kormányzóként szolgálta a Görögkatolikus Egyházat. A rendszerváltás időszakától kezdve számos új intézmény létrehozása, templom, parókia építése és felújítása fűződik a nevéhez. Mindenre kiterjedő figyelemmel végzett áldásos munkássága révén a Magyar Görögkatolikus Egyház folyamatosan fejlődött. Számos hazai és nemzetközi jelentőségű eseményt szervezett. Ezek közül kiemelkedik Szent II. János Pál pápa 1991-es magyarországi útja, melynek során a Szentatya Máriapócsra és Nyíregyházára is ellátogatott.

Az aranyjubileumon zsúfolásig megtelt vendégekkel és hívekkel a székesegyház, amelyhez számos módon kapcsolódik Keresztes Szilárd püspök élete. 1955-ben itt szentelte pappá Dudás Miklós püspök. 1960-tól segédlelkészként és kántorként, 1970-től pedig nyíregyházi parókusként és székesegyházi kanonokként szolgált itt. Végül napra pontosan ötven évvel ezelőtt, 1975. február 8-án itt szentelte püspökké Timkó Imre hajdúdorogi megyéspüspök Szegedi Joáchim kőrösi és Cserháti József pécsi megyéspüspökökkel együtt.

Az aranyjubileumon együtt ünnepelt Keresztes Szilárddal Michael W. Banach érsek, apostoli nuncius; a Görögkatolikus Metropólia mindhárom főpásztora: Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita, Szocska A. Ábel nyíregyházi megyéspüspök, Orosz Atanáz miskolci megyéspüspök; Ternyák Csaba egri érsek, Udvardy György veszprémi érsek, Veres András, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke, valamint a püspöki kar számos további tagja. A környező országok püspökei közül jelen volt Virgil Bercea nagyváradi görögkatolikus püspök és Nil Luscsak munkácsi görögkatolikus segédpüspök. A Szent Liturgiát Keresztes Szilárd püspök vezette. A görögkatolikus papságból több mint százan vettek részt az ünnepen.

Közismertek voltak Keresztes Szilárd püspök körültekintően megfogalmazott, nagy műveltségről tanúskodó szentbeszédei, ezért Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita az ünnepelt szavait idézte méltatásában: „Nekünk kell vállalnunk Mária vagy még inkább a reszkető kezű öreg Simeon feladatát, hogy karunkba öleljünk minden gyermeket, és vigyük önmagához, saját békességéhez, a családjához, a hithez, Istenhez. Nekünk kell reszkető, méltatlan kezekkel átölelnünk a Gyermeket, Jézust, és vinni őt az emberekhez. Boldog a kar, amely attól remeg, amitől Simeoné, a bölcs öregségtől, a munka fáradalmától, meg attól az örömtől, hogy látták szemeim a Világosságot, akit Isten küldött nekünk. Hogy a karjaim nem voltak mindig biztosak, hogy a lépteim nem voltak mindig egyenesek, a terveim nem mindig sikeresek, ezt mindenki jól tudja. Hála legyen Istennek, ha néha karjaimon igaz szívvel viselhettem Jézust, Egyházamnak, testvéreimnek, Isten minden népének a sorsát."

Jubileumi beszédében Keresztes Szilárd püspök fölidézte azt a mozzanatot, amikor Szent II. János Pál pápa a máriapócsi oltár előtt térdre borult, fejét hosszan az oltárra hajtotta, és sokáig így maradt: „Oltárra borulni, magamra nézni, másokra gondolni, és leborulva, Máriához odahajtott fejjel valami kilátást találni oda felfelé, az örök világosságba, ahonnan az a Gyermek érkezett – ez a feladat! Meg kell tanulnunk lehajtani a fejünket. Ezért ismétli szertartásunk annyiszor ezt a liturgikus felszólítást, mert el kell tanulnunk azt a gesztust, hogy odaborulunk az oltárra. Hiszen tudjuk, hogy a közelebbi vagy távolabbi jövőben, de eljön az az óra, amikor végleg le kell borulnunk Isten mindenható keze előtt."

A Szentatya személyes képviselőjeként Michael W. Banach érsek, apostoli nuncius köszöntötte az ünneplőket, és felolvasta Ferenc pápának az ünnepelthez címzett, latinul írt üzenetét, majd Claudio Gugerotti, a Keleti Egyházak Dikasztériuma prefektusának köszöntőlevelét is. A szentszéki követ ezután megköszönte a jubiláns főpásztor papi és püspöki tanúságtételét. „Köszönöm, hogy megosztotta velünk Jézus Krisztusba vetett hitét! Köszönöm szeretetét és tudományos érdeklődését a *Szentírás* iránt, ami kifejezésre jutott a *Biblia* lelkipásztori konkordanciája és az ötven év során elmondott homíliákból kiadott köteteivel való munkájában."

A metropólia főpásztorai az ünneplők nevében egy, Makláry Teréz által festett, nagy méretű Istenszülő-ikont ajándékoztak Keresztes Szilárd püspöknek, melyen azok a templomok szerepelnek, amelyek a püspök életének meghatározó helyszínei voltak: a nyíregyházi, a debreceni, a miskolci és a hajdúdorogi székesegyház, a máriapócsi bazilika és a budapesti Rózsák terei templom.

A liturgia után a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskolán folytatódott az aranyjubileum ünneplése. A főiskola szintén meghatározó jelentőségű az ünnepelt életében. Az 1950-ben indult intézmény első évfolyamának hallgatója, később teológiatanára, püspökként nagykancellárja volt, és nem utolsósorban ő építtette a 2003 óta álló impozáns épületet. A Szent Péter teremben tartott ünnepségen a hierarchák tanácsa laudációját Orosz Atanáz miskolci püspök olvasta fel. Ezután a főiskola szenátusa által odaítélhető legmagasabb elismerést, a Szent Atanáz-díjat adományozták az emeritus püspöknek.

Az ünnepi ebédet követően a vendégek ajándékokat adtak át Keresztes Szilárd püspöknek, amelyek közül emlékezetes volt a szeretett falujából, Komlóskából érkező csoport személyes ajándéka és ruszin nyelvű éltetése.

Forrás: Görögkatolikus Metropólia
Fotó: P. Tóth Nóra/ Nyíregyházi Egyházmegye

Ukrajna

Frontkórházakat is támogat a Katolikus Karitász

A Katolikus Karitász február 5-én, idei első nagyszabású határon túli segélyakciója keretében kórházi eszközöket juttatott el ukrajnai egészségügyi intézmények számára. A hatvanhat raklapnyi adomány a szervezet külföldi támogatói segítségével gyűlt össze, és több szállítmányban érkezett meg a célkórházakhoz Nagyszőlősre, Munkácsra, Husztra és a frontra.

Az adományokból többek között a Nagyszőlősi Járási Kórház is részesült, ahol jelenleg tíz súlyosan sérült katonát ápolnak, és további tizennégy katona rehabilitációja zajlik. Az eszközöket Écsy Gábor, a Katolikus Karitász országos igazgatója személyesen adta át az intézmény vezetőjének.

„A Katolikus Karitász hosszú ideje támogatja az ukrajnai egészségügyi ellátást, hiszen tapasztaljuk, hogy az súlyosan hiányos, és a háború kezdete óta még nagyobb terhek nehezednek a kórházakra. A sebesültek kezelése, a katonák rehabilitációja és az egyre növekvő igények miatt kiemelten fontosnak tartjuk, hogy rendszeres szállítmányokkal segítsük a gyógyító munkát. Mostani szállítmányunk kötszereket, ragtapaszokat, sebészeti ragasztószalagokat és rögzítősíneket tartalmaz, amelyeket a helyi közösségek egészségügyi ellátásán túl a frontkórházakban is felhasználnak, például a dnyiprói kórházban, ahová a frontról érkező sebesültek nagy része elsőként kerül" – fejtette ki Écsy Gábor.

A Nagyszőlősi Járási Kórház igazgatója, Pirus Jevgen Fedorovics háláját fejezte ki az adományokért: „Az adományok rendkívül fontosak, hiszen a most érkezett szállítmányt sebesült katonák traumatológiai, sebészeti és rehabilitációs ellátásban fogják felhasználni. Ezek az eszközök nap mint nap, nagy mennyiségben fogynak. Figyelembe véve az országban zajló eseményeket, felkészülünk arra, hogy nagy számú sebesült érkezésére kell számítanunk. Jelenleg ötven ágyunk van, ebből harminc foglalt, húsz pedig még szabad. Minden segítség kulcsfontosságú ebben a helyzetben" – nyilatkozta.

A munkácsi Megyei Gyermekkórház megbízott igazgatója, Volodimir Béres is örömmel vette át a külföldi támogatók segítségével összegyűjtött orvosi eszközöket: „Szeretném kifejezni legmélyebb hálámat a Karitásznak, amely hosszú idő óta segíti kórházunkat, és ismét támogatásával biztosította a szükségleteinket. Ennek köszönhetően a gyermekek

ellátásához szükséges sebtapaszok és egyéb orvosi eszközök nagy mennyiségben rendelkezésünkre állnak majd, ami nagy könnyebbséget jelent intézményünk számára."

A Katolikus Karitász örömmel fogad minden felajánlást: a 1356-os adományvonal hívásával hívásonként ötszáz forinttal lehet hozzájárulni munkájuk sikereihez, valamint a karitasz.hu oldalon online adományozásra is van lehetőség. Központi bankszámlaszámuk: Raiffeisen Bank 12011148-00124534-00100008).

Forrás: Katolikus Karitász
Fotó: Vermes Tibor

A segítő kegyelem erejével

Lektor- és akolitusavatás a Katolikus Tábori Püspökségnél

Berta Tibor tábori püspök, katonai ordinárius február 4-én szentmise keretében lektorrá avatta Bozó Tibor altábornagyot, majd lektorrá és akolitussá avatta Mudra József ezredest, Somorjai Péter főtanácsost a püspökség székházának kápolnájában. Az avatás alkalmául a Katolikus Tábori Püspökség lelkészeinek havi állománygyűlése szolgált.

Szentbeszédében a püspök hangsúlyozta, hogy az avatással az Anyaszentegyház hivatalosan is felelősségteljes szolgálatot bízott az új lektorokra és akolitusokra, a szentelmény erejéből pedig Isten sajátos segítő kegyelmeket ad életállapotuk megszenteléséhez és szolgálatuk beteljesítéséhez.

A lektor felavatása az evangélium előtti szentírási könyvekből vett részek (olvasmány, szentlecke) felolvasására történik, de ő terjesztheti elő a hívek könyörgésének kéréseit és ő mondhatja a válaszos zsoltárt az olvasmányok között, ha nincs zsoltárénekes. Amikor a szentmisében az oltárhoz vonulnak, és nincs diakónus, megfelelő ruhában ő viheti az evangéliumoskönyvet.

Az akolitus (a magyar kifejezés a görög akolouthos, „kísérő" szóból származik) felavatása az oltár szolgálatára, valamint az áldozópap és a diakónus segítésére történik. A felavatott akolitus fő teendője a szentmisén és más szertartásokon a liturgikus könyvek, edények (például kehely és annak felszerelései), eszközök (például füstölő, szenteltvízhintő) előkészítése, átadása, tartása (szertartáskönyvek), visszarendezése, valamint az Eucharisztia tabernákulumból (oltárszekrényből) való előhozatala. Vezethet közösségi imádságokat, igeliturgiát és temetési szertartást. A szentmisén a ki- és bevonuláskor ő viheti a keresztet az égő gyertyával vonuló két ministráns között. Ha kell, segít a papnak a nép adományainak átvételében, de ő viheti az oltárhoz az ostyát és a bort. Ha tömjéneznek, ő tartja a pap elé a füstölőt, és mellette van, amikor a pap megtömjénezi az adományokat, a keresztet és az oltárt, mely után ő tömjénezi meg a papot és a népet. A felavatott akolitus segítheti a papot a nép áldoztatásában, ha két szín alatt áldoztatnak, diakónus hiányában ő nyújtja a kelyhet az áldozónak, illetve ő tartja a kelyhet, ha bemártással történik az áldoztatás. Az áldozás után segít a papnak vagy a diakónusnak a szent edények purifikálásában és elrendezésében.

Az akolitus olyan felavatott személy, aki ismeri a liturgikus szabályokat, otthonosan mozog a szent térben, gazdája és őre mindazon liturgikus könyveknek, ruháknak, eszközöknek, amelyeket a szentmisén és más szertartásokon használ az Egyház.

Forrás és fotó: Katolikus Tábori Püspökség

Mindvégig egymással

Esküvőjükre készülő párokkal beszélgettünk a Házasság Hete alkalmából

(Folytatás az 1. oldalról)

Waigand Flóra és Sajti János:

Megtaláltuk egymásban, ami fontos

– Mesélnétek a megismerkedésetekről?

János: Mindketten ferences gimnáziumba jártunk, Flóra öccse az osztálytársam, jó barátom. Egy félév

en át segítettem neki a cserkészőrsöt vezetni, s ezeken a napokon a családjuknál aludtam. Megismertem Flórát, beszélgettünk. Aztán ráírtam Messengeren, akkor már bennem volt a továbblépés szándéka. Egyre többet és többet beszélgettünk, és egyszer csak elhívtam.

Flóra: Egyre jobban élveztük a beszélgetéseinket, jól éreztük magunkat együtt. Amikor János elhívott, egyértelmű volt, hogy ez randi.

J.: Sokat jelent, hogy közös a hátterünk, a baráti társaságunk. A kapcsolatunk elején alakult meg a hittanos közösség Békásmegyeren, hetente együtt voltunk a hittanórán, ez is sokat formált a kapcsolatunkon.

F.: Hasonlóan nőttünk fel kamaszkorunktól kezdve. Vannak közös pontok az életünkben, amikhez mindig vissza tudunk nyúlni.

– Ferences gimnázium, hittancsoport… Mit jelent számotokra a vallás?

F.: Én katolikus nagycsaládban nőttem fel, János nem, de mindig olyan emberek közé sodorta az élet, akik vallásosak voltak. Nekem fontos, hogy ebben is egyek vagyunk, és szeretnénk majd a gyerekeinknek is átadni azt, amiben hiszünk.

J.: Nálunk nem volt gyakorlat a heti templomba járás. Édesapám nem vallja magát vallásosnak, de fontosnak tartotta, hogy megkapjam azt az értékrendet és színvonalat, amit egy egyházi iskola képvisel. A hitéletben sokat adott nekem a ferences gimnázium és a hittanos közösség. Tizenkét évesen keresztelkedtem meg, és tizedikes voltam, amikor jelentkeztem bérmálkozásra. Ez az értékrend a jövőben közös alap lesz az életünkben.

– Biztosak vagytok abban, hogy ő az igazi?

F.: Előfordul, hogy nehezebb a kapcsolat. Olyankor lehet megtapasztalni, hogy mi a fontos az embernek egy életen át. Szerintem nincs olyan, hogy egyetlen igazi, akire vagy rátalálsz, vagy nem. Sok olyan ember van, akivel le tudnád élni az életed. Mi is keresgélhettünk volna tovább, de megtaláltuk egymásban, ami igazán fontos. János mellett biztonságban érzem magam, és imponál a céltudatossága. A rózsaszín köd elmúltával sem láttunk a másikban semmi olyat, ami miatt úgy éreztük volna, hogy ne folytassuk. A kapcsolat szerelem és döntés is.

J.: Milyen romantikus vagy ma este, Flóra! De egyetértek. Igazi? Flóra nekem társ, nem érzem, hogy mindent nekem kellene csinálnom, nincs alá-fölé rendeltség. Egyenrangú partnerek vagyunk, amiben én vagyok a jobb, abban segítek neki. Szeretem Flóra határozottságát, azt, hogy tud mit kezdeni az életével.

F.: Felesleges lett volna tovább keresni, kapcsolatból kapcsolatba menni, mert nehézségek mindenütt vannak.

J.: Igen. Azt kell felmérni, hogy milyen problémát lehet és akar megoldani az ember a kapcsolatért, a másik emberért.

F.: Mi elég jól tudjuk kezelni a konfliktusokat. Sokat számít, hogy régóta ismerjük egymást, felismerjük, ha a másik stresszes, szomorú, dühös, és tudjuk, mi segít neki ilyenkor. A másik minden rezdülését érzékeljük. Nagyon fontos nekünk az őszintesség. Azt kérem Jánostól: ha nehéz is, mondd el! A titkolnivaló nagyon megnehezíti a kapcsolatot. Mindent elmondunk egymásnak, még akkor is, ha a másik mérges lesz. Lehet, hogy utána hónapokig tart, de együtt feldolgozzuk.

– Nem riasztott benneteket a sok válás, rossz házasság?

J.: Inkább motivált, hogy jól kell csinálni. Közel hat éve vagyunk együtt, kezdettől fogva semmi nem volt tabu a kapcsolatunkban, így felszínre jöttek a fontos dolgok, és egymáshoz csiszolódtunk véleményekben, hozzáállásban. Megerősödött bennem, hogy Flóra társa szeretnék lenni egy életen át.

F.: A szüleink jó példák számunkra, látjuk, hogy lehet jól csinálni, de azt is, hogy igen, sokan elrontják. Fontos, hogy megtartsuk, amit megfogadunk a házasságkötéskor. Egy életre szól ez a kötelék, a bajban is támogatni akarjuk egymást, a társai akarunk lenni egymásnak. Vigyázni fogok, hogy ne csak az számítson, hogy anya és nő vagyok. Támogató társ is akarok lenni, jóban és rosszban.

J.: Apa, kenyérkereső, családfő és férj – mindegyik szerep fontos, ne vesszen el egyik sem. Ne menjünk el egymás mellett az életben! Legyenek közös hobbik, baráti kör, élmények.

F.: Igen, legyen természetes, hogy kettőnk kapcsolatát ápoljuk, és megmaradjunk barátokként is. Mindig arra vágytam, hogy a párom, a szerelmem először a barátom legyen.

– Március elsején házasodtok össze.

J.: Már nagyon várjuk. Egy egység leszünk, közösen szervezzük az életüket. Vágyom rá, hogy kialakítsuk a saját családi szokásainkat.

F.: Csatlakozom. És azt is nagyon várom, hogy saját otthonunk legyen, hogy egymáshoz menjünk haza, és sokkal több időt tölthessünk együtt.

– Még mind a ketten tanultok. Adott lesz számotokra az anyagi függetlenség?

J.: Mindketten végig dolgoztunk a gimnázium alatt, volt megtakarított pénzünk az esküvőre. Én csak jövő nyáron végzek az egyetemen, de már másfél éve dolgozom részmunkaidőben. Meg fogunk tudni élni. Lakáshoz jutni mindkét oldalról kapott szülői segítséggel és a CSOK-nak köszönhetően tudtunk.

F.: A lakás berendezését is a megtakarításból fedeztük. A mesterképzés mellett már három éve teljes állásban dolgozom mint szociális munkás. A havi törlesztést is tudjuk fizetni, ebben sem kell segítséget kérnünk.

– Szentségi házasságra készültök. Mit jelent ez számotokra?

F.: A polgári házasságot megkötöttük a nyáron – a CSOK miatt szükség volt rá –, de még nem érezzük, hogy össze vagyunk házasodva.

J.: A polgári esküvőn nem ígér meg semmit az ember, pusztán kijelenti, hogy azért van ott, mert házasságot akar kötni. A szentségi házasságban megígérjük, hogy vigyázunk egymásra, mindvégig ott leszünk egymásnak.

F.: Fontos, hogy velünk legyen a Jóisten, hogy rá tudjuk bízni magunkat. A jövőt nem látjuk, de ha a kapcsolatunkban ő is benne van, segíteni fog.

Frey Domonkos és Czuppon Réka:

Sokat kell tenni az életre szóló jó kapcsolatért, személyesen és együtt is

– Osztálytársakból hogyan lettetek egy pár?

Réka: Egyfajta hullámzás jellemezte a kapcsolatunkat. Nyolcadikban már jártunk együtt, aztán szakítottunk, egy ideig rosszban voltunk. Másik kapcsolatunk volt, majd az véget ért, és fokozatosan közeledtünk egymáshoz. A banketten jöttünk össze, aztán az osztályunk Assisibe utazott, ott megerősödött a köztünk lévő kötelék. Kilépve az előző, nagyon tudatos kapcsolatból, először arra vágytam, hogy élvezzük, ami jó, de aztán nagyon komolyan alakultak a dolgok, és hamarosan azt éreztük, ez „a” kapcsolat. Most őszszel visszamentünk Assisibe, és ezen a számunkra nagyon meghitt helyen Domi megkérte a kezem.

Domonkos: Bevallom, én már hetedikes korom óta – akkor lettünk osztálytársak a szentendrei Ferences Gimnáziumban – tudtam, hogy számomra Réka az „igazi”, annyira szerelmes voltam belé. Amikor elszakadtunk egymástól, a plátói szerelem akkor is megmaradt. És amikor újra egymásra találtunk, azt csodának fogtam fel.

– Huszonhárom évesen álltok oltár elé. Felkészültnek érzitek magatokat?

D.: Sokat gondolkodtam, hogy készen állok-e rá. Az ember érzi, hogy lépnie kell egy következő életállapotba, mert megérett a kapcsolat. Imádkoztam, kerestem, ez-e a hivatásom. A négy év hosszas felkészülést jelentett. Rengeteg erőforrásunk van, amire alapoztuk és felállványoztuk a kapcsolatunkat. Odafigyelünk arra, hogy kialakítsunk olyan szokásokat, amelyek segítenek. Mert amikor az élet felpörög, elcsúszhatunk egymás mellett, és fontos, hogy rendszeresen töltsünk együtt minőségi időt.

R.: Nem volt tabu a közös élet, sokat beszélgettünk arról, hogyan képzeljük el. Teljesen készen lenni? Nem tudom, ezt ki lehet-e mondani. Mi úgy érezzük, hogy önmagunkban és a kapcsolatunkban is megtettük a szükséges lépéseket, megismertük egymást, és igent tudunk mondani egymásra. Erős köztünk az összhang. Amikor lelki megpróbáltatást él meg valamelyikünk, jól tudunk kapcsolódni egymáshoz, és közös álláspontunk alakult ki alapkérdésekben, mint például a bizalom, hűség, hit, az értékrend, a jövő tervezése.

– Mik az erőforrásaitok?

D.: Ismerjük egymás szeretetnyelvét: ez főleg a közös minőségi idő, amikor teljesen a másikra figyelünk. És hatalmas erőforrást jelent az istenkapcsolatunk, az, hogy tudunk együtt imádkozni.

R.: Hat évig voltunk osztálytársak, láttuk egymást felnőni. Nagyon sok élethelyzetben megtapasztaltuk a másik működését. Van közös baráti társaságunk az osztályból, a cserkészetből.

D.: Vannak közös könyveink, most például a *8 randi* kötet beszélgetésindító témái vezetnek minket egymás még jobb megismerésében. Színes programokat szervezünk, szeretünk utazni. A hobbikban közeledtünk a másik felé. Réka nagyon szeret táncolni, most már én is. Ő pedig a túrázást szerette meg a kedvemért.

R.: Igen, a túrázás nagyon jó minőségi idő. Domi nagyon vicces fiú, aki maga nehezen nevet, velem viszont képes önfeledten nevetni. Sokat viccelődünk, Domi megnevettet engem, senkivel nem tudok olyan oldott lenni, mint vele.

D.: A hitünk jelenti a kapcsolatunk alapját, a Jóistennel hárman szeretnénk járni ezt az utat. Elengedhetetlen a vele való folyamatos kapcsolattartás, a közösen átimádkozott problémákra vele találunk megoldást.

– Hogyan fogadta a környezetetek a döntéseteket?

R.: Vegyes volt a fogadtatás. A szűk család, a barátok számítottak rá, és megerősítő volt, hogy egyetértettek velünk. Olyanok is akadtak, akik azt mondták, hogy túl fiatalok vagyunk, nem forrtunk ki teljesen, sokat fogunk még változni. Mi azonban úgy érezzük, hogy együtt változunk, egy irányba fordulunk, egymást alakítgatjuk. Abban bízunk, hogy a házasságban is ez folytatódik.

D.: Nekem is többen mondták, hogy túl fiatal vagyok, még nem ennek van itt az ideje.

– Mindketten egyetemisták vagytok. Tudtok önállósodni?

D.: Réka idén diplomázik, szeptembertől dolgozni fog.

R.: Dominak még két egyetemi éve van, most negyedéves orvostanhallgató, de már évek óta vállal tanítványokat. A két család az esküvőben és az elindulásban is támogat minket.

– Milyen feleség, illetve férj szeretnétek lenni?

R.: Olyan feleség akarok lenni, aki nem tolja előtérbe a maga érdekét, hanem együtt keresi a társával a közös megoldást, akár kompromisszum révén. Szeretnék képes lenni a változásra, arra, hogy ne csak a saját elképzeléseim körül forogjak.

D.: Másokért, a családomért élő férj akarok lenni. Időigényes munkám lesz, sokat gondolkodtam ezen. Az idegsebészet felé indultam el, a terület ismerői nagyon negatív képet festettek elém: „Megterheli a magánéletedet, a műtősnővel közelebbi kapcsolatban fogsz állni, mint a feleségeddel” – ilyesmivel riogatnak. Tudom, hogy ezzel foglalkozni kell.

– Mit vártok a házasságtól? Mit jelent számotokra a házasság szentsége?

D.: Az ember az általa legjobban szeretett személlyel él együtt, ez számomra fantasztikus. A házasélet óriási lehetőség arra, hogy fejlődjünk az önismeretünkben, hiszen a házastársunk tükröt tart, így tudunk előrelépni az életben.

R.: Nem költöztünk össze a házasságkötés előtt. Nagyon vágyunk rá, hogy együtt élhessünk. Már hosszabb ideje érezzük, milyen jó lenne közösen szervezni az életünket. Egy egység leszünk, együtt kelhetünk, együtt feküdhetünk le mindennap, családunk lesz.

D.: Hármas egységben igyekszünk lenni a Jóistennel, együtt haladunk az üdvösség felé. Az eddigi életünkben is tapasztaltuk, ha nem a Jóistennel megyünk, akkor jönnek nehézségek, mélyebb pontok. Számomra élethivatás a házasság, mindennap úgy kell felkelni, hogy igent mondjunk a másikra, a kapcsolatra.

R.: Harmóniában vagyunk, szeretjük egymást és a kapcsolatunkat. Reméljük, hogy a szentségi házasság erőt ad, és segít bennünket a mindennapokban. Személyesen és együtt is sokat kell tennünk azért, hogy életre szóló jó kapcsolatunk legyen. És bízunk az isteni kegyelemben. Szeretnénk Istennel élni a mindennapokat, vele megbeszélni mindent, vele gondolkodni és tervezni.

Trauttwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Borsodi vagányból a szalézi tartomány élére

Interjú Vitális Gábor szalézi tartományfőnökkel

(Folytatás az 1. oldalról)

– December 11-én tudtuk meg, hogy kinevezték tartományfőnöknek. Hogyan zajlik a megválasztás?

– A szabályaink szerint legalább tíz éve örökfogadalmas papnak kell lenni ahhoz, hogy valaki tartományfőnök lehessen. Egy tartományon belül hatévente van jelölés: mi nem választjuk, hanem jelöljük a tartományfőnököt. Minden Magyarországon élő rendtársnak három ember nevét kell felírnia, alkalmassági sorrendben, azt is megjegyezve, hogy miben látja az illető pozitívumait és negatívumait. Ezek a lapok felkerülnek a rendfőnökségre. Nem névtelenek a szavazatok, mert más súllyal esik latba, ha valaki örökfogadalmas, igazgató, tanácsos, vagy ha volt már tartományfőnök. A rendi tanács is jelöl, majd összesítik az eredményeket.

– Számított a kinevezésére?

– Nem ért villámcsapásként, hogy az én nevem is felmerülhet, hiszen az elmúlt években rengeteg különböző feladatot láttam el a tartományban. De reméltem, hogy nem az én telefonom fog megcsörrenni. Azonban december 10-én, amikor épp az autóban ültem, egy olasz számról hívtak, a regionális atya keresett. Szerencsére éppen a piros lámpánál álltam, így volt egy szusszanásnyi idő. Azt mondta: „Kedves Gábor atya, jó lenne, ha elmennél imádkozni, mert felmerült a neved. Gyűjtsd össze a gondolataidat, a rendfőnöki vikárius néhány óra múlva szeretne telefonon beszélgetni veled.”

– Hogyan készült erre a beszélgetésre?

– Az imádságban találkoztam a kétségeimmel, nehézségeimmel. Fontos, hogy egy vezetőnek jó önismerete legyen. Ismerem a gyengéimet. Azt kértem a Jóistentől, segítsen azokban a helyzetekben, amikor ezek előtérbe kerülnek, hogy a képességeimet az ő okosságától vezérelve használjam, hogy gyakorolni tudjam a türelmet, és megfelelő döntéseket hozzak. Ha tényleg az ő akarata, hogy tartományfőnök legyek, akkor minden kétségem ellenére igent mondok, hiszen ez azt jelenti, hogy a rendtársak többsége engem szeretett volna erre a szolgálatra, és a rendfőnökhelyettes atya is gondolt rám. A kinevezés nem csupán megtiszteltetés. Azt is jelzi, hogy a jelenlegi kihívások idején engem tartottak alkalmasnak arra, hogy előrevigyem a tartományt.

– Mik a jelen feladatai?

– Nem vagyunk sokan szaléziak, a műveink és a jelenlétünk pedig összetett és sokrétű. Meg kell találnunk az egyensúlyt a munka és az imádság között: nem szabad eltolódnia abba az irányba, hogy a szalézi jelenlét csak az ifjúsággal foglalkozásról szóljon. Fontos a szerzetesi közösségünk, az elkötelezettségünk, a saját hivatásunk gondozása, ahogyan az is, hogy másokat el tudjunk vezetni a hivatásuk felismeréséhez és megéléséhez. A felmerülő kríziseket is kezelni kell.

– A beiktatása után már másnap érkezett Öntől egy közlemény, hogy bejelentést kaptak egy rendtársukkal kapcsolatban, és megkezdik az ügy kivizsgálását.

– Nem az a legkellemesebb pillanat az ember életében, ha a tartományfőnöki kinevezése másnapján fegyelmi óvintézkedést kell tennie egy rendtársával szemben, ráadásul kiskorúakat érintő ügyben. De a vezetőnek nemcsak az a feladata, hogy az örömben együtt legyen a többiekkel, hanem hogy a nehézségek elől se fusson el, kezelje azokat. Oda kell állni az érintettek mellé. Nemcsak a rendtársért vagyunk felelősek, akit megillet az ártatlanság vélelme, hanem a bántalmazottért is. Ifjúságnevelő rend vagyunk, így ez több mint kötelességünk. A munkatársaimnak is azt mondtam, merjenek rám támaszkodni, bármikor bekopoghatnak hozzám. Érzem, hogy a Jóisten egy ilyen helyzetben is ad kegyelmeket. Minden nehézségből előreléphet az ember, még akkor is, ha egy ilyen ügynek csak vesztesei vannak. Vesztes az a rendtárs, aki lehet, hogy átlépett egy határt, vesztes a többi rendtárs is, a fiatalok, a munkatársak. De természetesen az elsődleges vesztes az, akivel a visszaélés történhetett. Aki bízott az Egyházában, Isten szolgájában, majd darabokra tört a bizalma és a hite. A Jóisten csak akkor tud gyógyítani, ha a felelős szembenézés megtörtént, ezt pedig nekünk kell megtennünk, egyik fájdalmas lépést a másik után. Az elmúlt öt évben egyházjogot tanultam, sok nehéz helyzettel találkoztam, áldozatokkal is beszéltem. Az Egyháznak ilyen esetekben jóvátételi kötelezettsége van, főként lelki síkon. Tudunk-e imádkozni és vezekelni azokért, akik egy-egy ilyen helyzetben fájdalmat éltek meg?

– Nem hitgyakorló családból származik, mégis szalézi szerzetesi és papi hivatása lett. Egy borsodnádasdi csibész, beleval gyerek hogyan kap meghívást?

– A Jóisten nem mindig a „legjobbat” választja, hanem az ószövetségi dávidi példa alapján a legkisebbet. Apró mozzanatokkal terelgetett a hivatásom felé. A dédanyám járt templomba, édesanyám meg is mutatta, melyik padban ült, és mindig imádkozott értem. Ezeknek az imádságoknak nagy lelki-spirituális erejük van. A Jóisten meghallgatja a kéréseket, és teljesíti azokat. Talán nem akkor, amikor szeretnénk, de mindig a legjobb időben. A rendszerváltozás utáni években egyszer az utcán bicikliztem, amikor az idős tanító néni megkérdezte, hogy beiratkoztam-e már hittanra. Mondtam neki, hogy nem; azt sem tudtam, mi az a hittan. Aztán mégis beiratkoztam. Néhány osztálytársam már elsőáldozásra készült, én még templomban sem voltam. Édesanyám elkísért, és újra elkezdett templomba járni. A borsodnádasd-lemezgyári plébánia régebben a szaléziaké volt. Édesanyám emlékezett egy-két olyan atyára, akik a szalézi szellemiséget vitték tovább, akkor is, amikor már feloszlatták a rendet, és egyházmegyések vették át a plébániát. Idővel nyakon csíptek, hogy legyek ministráns, és nagyon jól éreztem magam az oltár körül.

– Mi vonz egy fiút az oltárhoz?

– Krisztus közelsége. Ezt gyerekként nem fogalmaztam meg így, de éreztem, hogy feladatom van, jó ott lenni az oltárnál. Persze voltak olyan pillanatok is, amikor nem akartam többet ministrálni. Apukám evangélikus, ilyenkor azt mondta nekem: „De hát megígérted, hogy ott leszel. Akkor hívd fel az atyát, és mondd meg neki, hogy ma nem mégy! Nem a pap miatt jársz a templomba, hanem a Jóisten miatt.” Nem akartam telefonálni, inkább elmentem. A plébánossal egyébként nagyon jó kapcsolatban voltunk, de a stílusával nehéz volt megbarátkozni. A plébánián a szaléziak, Szilvágyi János atya, Balzsay András atya és Szűcs Mihály testvér végtelen szeretettel bántak velünk. Jó humoruk volt, és kemény, munkás életet éltek. Volt olyan tél, hogy mire felmentünk a templomba, Miska bácsi ellapátolta a havat egy több száz méteres szakaszon. Emlékszem, a kezembe nyomta az olvasmányoskönyvet, és mivel nem szerettem olvasni, azt mondta: „Úgy olvasd, mintha káposztafejek lennének a padban!”

A Szalézi Szent Ferenc emléknapján (január 24.) megtartott szentmisén a kazincbarcikai Don Bosco Sportközpontban

– Mikor jelentkezett a hivatása?

– Hatodik-hetedik osztályos általános iskolás lehettem, amikor először fogalmazódott meg bennem: mi lenne, ha pap lennék? Ettől fogva soha nem hagyott nyugodni ez a gondolat. A szalézi szerzetesek érezhették ezt, mert nekem adták Don Bosco életrajzát. Emlékszem, hogy János atyától megkaptam Puskely Mária szerzetesrendekről szóló könyvét, még általános iskolás koromban. Minek olvasna ilyet egy gyerek? Nekem mégis ott volt az ágyam mellett. Minden férfi szerzetesrendet végigolvastam. Amikor eljutottam a szaléziakhoz, lapoztam, úgy gondoltam, őket már ismerem. Azt hiszem, mind a mai napig nem olvastam el azt a részt a könyvből. Sokszor elképzeltem, milyen lenne remetének lenni, vagy missziós atyaként Afrikában prédikálni.

Amikor jött a pályaválasztás, azt mondták, hogy szakmát kell tanulnom. Felvételiztem, talán esztergályosnak, de az a képzés mégsem indult el, így lakatos lettem volna. Egerben azonban akkor indult újra a Gárdonyi Géza Ciszterci Gimnázium. Eljött hozzánk János atya, és kérdezte a szüleimet, miért nem felvételiztetnek oda. Gondolták, minek, hiszen egy szakmából meg lehet élni, ők is egyszerű, tisztességes munkások voltak. János atya biztatására aztán mégis elmentem a felvételire. Oda is felvettek, s mire kiderült, már nem volt kérdés, hova iratkozom be: Egerbe mentem, a ciszterekhez. Az iskola, a közösség és legfőképpen a Szent József-kollégium nagyon sokat jelentett nekem. Reggelente mehettünk misére, és máskor is rengetegszer betértem a kápolnába. Minden héten találkoztunk a kispapokkal, az atyáknál pedig hetente elvégeztem a szentgyónásom. Nem voltam szent életű diák. Ha adódott valami diákcsíny, mindig mondták: „azért a Vitálist kérdezzük meg, mi történt”. Már első nap kiküldött az osztályfőnököm a teremből. A kollégiumban bandáztunk, és mint ahogy a mai fiatalok is, szerettünk bulizni.

– Hogyan döntött a szerzetesség és a papság mellett?

– A középiskola alatt is végig bennem volt ez a „mi lenne, ha”. Ketten jelentkeztek a kollégiumból szemináriumba, és engem is kérdezgettek, nem megyek-e papnak, de nem akartam. Jogásznak vagy közlekedésmérnöknek készültem. Az érettségi utáni nyáron sok időt töltöttem a szaléziakkal különböző táborokban. Ősztől a Műszaki Egyetemre jártam, Budapestre, de két hónap után úgy éreztem, nem ott vagyok, ahol lennem kellene. A villamoson ülve egy kora reggel megfogadtam, hogy mindennap imádkozni fogok a hivatásomért: ha Isten azt akarja, hogy pap legyek, ismerjem fel, és tudjak igent mondani rá. Január közepe-vége táján eldöntöttem, hogy kilépek az egyetemről. Éreztem, hogy többre hív Isten. Egy rosszul sikerült vizsga után hazamentem, és mondtam apunak, hogy elmegyek a szaléziakhoz. Azelőtt, mivel sokszor egyedül voltam ministráns, ő és a bátyám mindig azzal hecceltek, hogy „na mi van, atya?”. A vizsga napján láttam először sírni édesapámat, de nem az örömtől. Édesanyámmal azt gondolták, hogy a kudarc miatt menekülök. Pedig én akkor már eldöntöttem, hogy jelentkezem a szaléziakhoz hivatástisztázásra, és ha hozzájuk hív az Isten, biztosan maradok.

2000. március elsején kerültem Óbudára. Éreztem, hogy a rendházban a helyem. A noviciátus alatt felismertem, hogy mindennek oka volt az életemben. Csak abban az időszakban voltak szaléziak Borsodnádasdon, amíg ott éltem. Amikor elkerültem Budapestre, ők is eljöttek onnan. Az sem volt véletlen, hogy meghívtak a ministráns- és az animátortáborokba. A noviciátus után a Sapientián tanultam két évig, ezt követte a gyakorlati idő. Ebből a második évet kint töltöttem Pordenonéban, Észak-Olaszországban, majd Rómában tanultam három évig, a Pápai Szalézi Egyetemen. Rómában volt a diakónusszentelésem, és 2007-ben Magyarországon az örökfogadalmam. 2009-ben szenteltek pappá.

– Milyen állomáshelyeken szolgált?

– 2009-től két évig Óbudán, a Szent Alajos-házban vezettem a gazdasági ügyeket és az oratóriumot. 2011-ben megkértek, hogy menjek Kazincbarcikára plébánosnak az akkor szalézivá váló plébániára, amelyhez tizenhárom település tartozott. 2013-ban volt Sándor István boldoggá avatása. Akkorra már megfogalmazódott bennünk, hogy szeretnénk a két kazincbarcikai iskolánk – a Don Bosco-iskola, melyben a leghátrányosabb helyzetűekkel foglalkoztunk és a Szalézi Szent Ferenc Gimnázium – számára egy-egy tornatermet építeni, mert akkor vezették be a mindennapos testnevelést. Valaki felvetette, mi lenne, ha mernénk nagyobbat álmodni, mint ahogyan Don Bosco tette. Végül egy nagy közös sportcsarnok mellett döntöttünk, ahol találkozhatnak a teljesen különböző körülmények közül jövő gyerekek. Pénzünk persze nem volt, csak indulótőke, de a jótevőink és az állam segítségével végül megépült a sportcsarnok, mint egy modern oratórium. Szinte építésvezetőként ott kellett lennem az első vonalhúzástól az utolsó kőlap letételéig. Amikor a csarnok elkészült, már rendházigazgató voltam. A szalézi szerzetesekkel szerettünk volna egy fedél alatt élni, hiszen két külön épületben laktunk, aszerint, hogy a plébánia vagy az iskola a szolgálatunk helye. Egy már meglévő romos épületet újítottunk fel a város közepén, s az lett a rendházunk. 2020 augusztusában aztán Nyergesújfalura helyeztek, mivel már volt tapasztalatom arról, hogyan kell hozzálátni a munkához egy szalézivá váló plébánián.

– Tartományfőnökként mit szeretne megvalósítani a jövőben?

– Most lesz a káptalan Torinóban, ahol megfogalmazzuk a rendünk célkitűzéseit az elkövetkező hat évre. Tenni szeretnék a hivatásokért, azért, hogy többen legyünk szalézi férfi szerzetesek, és hogy a hozzánk betérő fiatalok megtalálják azt az utat, amire a Jóisten hívja őket. Szeretném még inkább megismertetni Don Bosco pedagógiáját. Nem az a cél, hogy újabb intézményeket nyissunk, hanem hogy még jobban megéljük és elmélyítsük a szalézi lelkiséget. Nagy kihívásként áll előttünk, hogy Budapesten, a Clarisseumban olyan helyet hozzunk létre, ami a mai kor eszközeivel meg tudja szólítani a főváros peremén élő fiatalokat. Az épületegyüttesben van elhelyezve Boldog Sándor István vértanú ereklyéje, ott működött hajdanán a tartományfőnökség és a nyomdánk. Hatalmas élet volt ott, ami az ötvenes években megszakadt, de az épület lelkülete megmaradt. Keressük, mi a Jóisten szándéka, hiszen nem a falak tesznek valamit szalézivá, hanem azok, akik közöttük élnek.

Vámossy Erzsébet
Fotó: Lambert Attila

ADÁSVÉTEL

RÉGI könyveket, képeslapokat vásárolok gyűjteményembe. T.: 06/20-341-9106

NERC-, róka-, mindenfajta szőrmebundát, teljes ruhanemű hagyatékot vásárlok. T: 06/20-229-0986

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra.

KÖNYVELÉS

KÖNYVELŐIRODÁBAN szerzett 25 éves tapasztalattal vállalom társaságok, egyéni vállalkozók könyvelését, bérszámfejtését teljes körű ügyintézéssel. T.: 06/30-720-0561

SZOLGÁLTATÁS

ÓLOMÜVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; *www.uvegfestes-stainedglass.hu*

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

IMAÓRA

Kútvölgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczi István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitász-csoportjának szándékára, a harmadikon az imaládába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várnak. Bővebb információ: *https://www.varosmajoriplebania.hu/*

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisét mutatnak be Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért a Városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest, XII. Csaba u. 5.) a következő napokon: 2025. március 6., csütörtök, április 7., hétfő, május 6., kedd, június 6., péntek, július 7., hétfő, augusztus 6., szerda, szeptember 6., szombat, október 6., hétfő, november 6., csütörtök, december 6., szombat. A szentmisék 7 órakor kezdődnek.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.): február 27-én 18 órától március 2-án 13 óráig Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Jézus megszabadít kötelékeinktől". Március 13-án 16 órától 16-án 13 óráig NAGYBÖJTI lelkigyakorlat Osztie Zoltán atyával. Március 19-én 18 órától 22-én 13 óráig Kovács Cs. Albert atya lelkigyakorlata: „Az irgalmasság". Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelídítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinken való továbblépéshez szeretnénk segítséget nyújtani sorstárscsoportjainkban. Találkozás a Pasaréti Közösségi Ház (Budapest II., Pasaréti út 102.) első emeleti termében kéthetente szerda délelőttönként 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia (Budapest I., Aranyhal u. 1., a Batthyány téren, a templom mögött) alsó hittantermében pedig kéthetente szerda esténként 18 órától 19.30-ig. Időpontok: 2025. február 26.; március 12., 26., április 9., 23.; május 7., 21. Az együttléteket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin SA nővér vezeti. E-mail: *kato.tegzes@gmail.com* T.: 06/30-462-9272

LELKINAPOK

„Minden vég egy új kezdet" címmel lelkinapokat tartanak a Szív Lelkiségi Központban (Tahi, Villasor 7–9. T.: 06/26-387-162). Szeretettel hívnak és várnak megfontolásra és elcsendesedésre mindenkit, akit megszomorít a gyász, megbénít a veszteség. Időpont: 2025. április 25., péntek 14 órától április 27., vasárnap 14 óráig. Előzetes jelentkezés szükséges a programvezetőnél, Tegzes Katalinnál: *kato.tegzes@gmail.com* T.: 06/30-462-9272. Hozza magával személyes holmiját, törölközőt, és jelezze, ha diétát kér! Megközelítés: Volánbusz, Tahi – Hídfő mh., a Bartók Béla úton felfelé.

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
március 12-16. | 5 nap | 149.900 Ft/fő
ZARÁNDOKLAT DÉL-OLASZORSZÁGBA
(PIO ATYA ÉS SZENT MIKLÓS NYOMÁBAN)
április 3-8. | 6 nap | 419.900 Ft/fő
MÁLTAI ZARÁNDOKKÖRÚT
április 3-7. | 5 nap | 459.900 Ft/fő
HÚSVÉT RÓMÁBAN
április 17-21. | 5 nap | 374.900 Ft/fő
HÚSVÉT MEDJUGORJÉBAN
április 17-21. | 5 nap | 139.900 Ft/fő
AZ ISTENI IRGALMASSÁG ÜNNEPE
ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA
április 23-27. | 5 nap | 159.900 Ft/fő
FATIMAI ZARÁNDOKLAT
április 30 - május 5. | 6 nap | 429.900 Ft/fő
FRANCIA SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN
május 1-9. | 9 nap | 549.900 Ft/fő
ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA
május 12-18. | 7 nap | 419.900 Ft/fő
ZARÁNDOKLAT GÖRÖGORSZÁGBA
május 19-26. | 8 nap | 619.900 Ft/fő
VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

„SZENT PILLANTÁSSAL"

címmel Esztergom (Keresztény Múzeum), Győr (Triangulum Galéria) és Budapest (Szent Angéla ferences iskola) után **Kazincbarcikán** is látható a Magyar Kurír fotósai, Merényi Zita és Lambert Attila nagy sikerű tárlata. Az ezúttal ötven képet felölelő kiállítás január 24-én nyílt a kazincbarcikai **Don Bosco Sportközpontban** (Szent Erzsébet sétány 2.). A kiállítás díjtalanul látogatható február 28-ig, mindennap 8 és 20 óra között.

JEGYESISKOLA

Hatalkalmas keresztény jegyesiskola indul márciusban a budapesti egyetemi lelkészség szervezésében, a Magyar Szentek templomában (Budapest XI., Magyar tudósok körútja 1.). Jelentkezés e-mailben: *egylelkbp@gmail.com,* Héray András egyetemi lelkésznél. Kezdés 19 órakor, a következő napokon és témákban: március 5. A házasság teológiája – Héray András egyetemi lelkész Kinyilatkoztatás a házasságról (a *Szentírás* tanítása). A házasság felbonthatatlansága – bibliai alapok. A házasság szentség és kötelék. A hűség a hitből táplálkozik. Együtt – Isten felé. Március 12. Önbizalom, önértékelés, önbecsülés – Dr. Egri László orvos, diakónus Kritikus életszakaszok. A helyes önértékelés kialakulása. A nevelés, önnevelés mindenkor elsajátítható és alkalmazható eszköztára az önbizalom fejlesztéséhez. Március. 19. A házasság mindennapjai – kiscsoportos feldolgozás tapasztalt házaspárokkal. Spiritualitás a házasságban. Karrier – anyagiak – család. Mi és a rokonok. Március 26. A házasság testi dimenziója – Krúdy Tamás és Zsófia Szexualitás a házasság előtt és a házasságban. Családtervezés (TCS-módszer). A gyermek Isten ajándéka. Április 2. Gyermeknevelés a csábítások világában – kiscsoportos feldolgozás (ua.) Társadalmi hatások, melyek ránk is hatnak. Liberalizmus – rigorizmus (lazaság vagy szigor). Kommunikáció a családban. Április 9. Ünnepek – szimbólumok – Héray András egyetemi lelkész A házasságkötés jelképei, szertartása. Felkészülés az esküvőre. Évfordulók, jeles napok megülése a családban. Az elvégzett kurzusról igazolást adnak.

FELVÉTELI

A Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola, Kelet-Magyarország egyetlen katolikus pedagógusképző felsőfokú intézménye felvételt hirdet a 2025 szeptemberében induló képzéseire. Szeretettel várják a jelentkezőket a 2025/2026. tanév nappali és levelező tagozatos (állami ösztöndíjas és költségtérítéses) képzéseire 2025. február 15-ig. A levelező tagozatos képzésekre 2025. május 30-ig lehet jelentkezni. További információk a *https://szentatanaz.hu/* oldalon, illetve a Tanulmányi Osztályon a 06/42-597-602 telefonszámon vagy a *tanulmanyiugyek@szentatanaz.hu* e-mail címen.

KODÁLY-MISE

Az Országos Magyar Cecília Egyesület (OMCE) és a Mátyás-templom énekkara szeretettel hívja a szent zene barátait, Kodály Zoltán tisztelőit, énekeseket, szkólákat, kórusokat a 2025. március 3-án, hétfőn este tartandó emlékmisére a Mátyás-templomba. Kérjük, hogy a szentmisére és az azt követő zenei áhítatra a következő művekkel készüljenek: *IV. Gregorián mise* (Kyrie, Sanctus, Benedictus, Agnus Dei), *Factus est Dominus introitus, Cantabo Domino communio, Ego sum resurrectio* és *In paradisum* antifónák. Kodály Zoltán: *Ének Szent István királyhoz, Pange lingua* himnusz (mindkettő háromszólamú vegyes karra), *Stabat Mater, Magyar mise.* A felhangzó művekből 17 órától közös próbát tartunk a templomban. Mindenkit szeretettel hív és vár az OMCE és a Mátyás-templom énekkara.

RAJZPÁLYÁZAT

A TILMA a Gyermekművészetért Közhasznú Alapítvány újra meghirdeti gyermekrajzpályázatát. A téma a mexikói Guadalupei Szűzanya jelenésének története. Beküldési határidő: 2025. március 31. A képek bármely technikai megoldással készülhetnek A3-as méretben. A művek hátoldalára nyomtatott betűkkel fel kell írni a pályázók nevét és életkorát, elérhetőségeiket, a kép címét és a felkészítő tanár nevét. A rajzokat postán maradó címre: Magyarország, 3000 Hatvan, 1. sz. főposta (Grassalkovich út 1.), vagy szkennelve a *tilma@freemail.hu* e-mail-címre kell elküldeni. A 20., jubileumi kiállítás megnyitó- és díjkiosztó ünnepségének ideje: 2025. április 26., szombat 12 óra. Az ünnepséget Orosz Lóránt OFM, a mátraverebély-szentkúti nemzeti kegyhely igazgatója és Prokopp Mária művészettörténész nyitja meg.

NÉPDALÉNEKLŐ VERSENY

„ÖRÖMHANG" népdaléneklő versenyt hirdet a Pál Apostol Katolikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium az ének-zene tantárgyat alapóraszámban tanító budapesti katolikus általános és középiskolák 3–12. évfolyamos tanulói részére 2025. április 4-én 9 órától. A verseny kategóriái: szólóének, kisegyüttes (maximum 3 fő), énekegyüttes (minimum 5, maximum 8 fő). A versenyzők csak hangszeres kíséret nélküli népdalcsokorral szerepelhetnek. Minden kategóriában érvényes, hogy az előadások nem léphetik túl a 3 perc időtartamot. A jelentkezés határideje: 2025. február 28., péntek 24.00 óra. Nevezési díj nincs. Kapcsolattartó: Laczó-Luty Johanna, *lutyjohanna@gmail.com*

Az Új Ember Könyvesbolt akciója
Vásároljon 2025-ös naptáraink ból féláron!

Új Ember Kalendárium 1890 Ft helyett 945 Ft
Új Ember Zsebnaptár 890 Ft helyett 445 Ft
Liturgikus asztali naptár 790 Ft helyett 395 Ft
Új Ember forgatós falinaptár 690 Ft helyett 345 Ft

További akcióink

Isten szava minden napra 25% kedvezménnyel, 4990 Ft helyett 3743 Ft
Fatima 20% kedvezménnyel, 3990 Ft helyett 3192 Ft
Szent József ideje elérkezett! 20% kedvezménnyel, 3490 Ft helyett 2792 Ft

1053 Budapest, Ferenciek tere 7–8. | bolt.ujember.hu
MAGYAR KURÍR KATOLIKUS HÍRPORTÁL
Új Ember kiadványok

VEZETETT FELFEDEZŐTÚRÁK

Barokk világ Győr szívében – Látogatás a győri bencéseknél. Vezetett felfedezőtúrák a 17–18. században épült győri egykori jezsuita, ma bencés rendházban. A séták keretében meglátogatják a barokk templomot, a szerzetesközösség étkezőjét, a Salve Regina-lépcsőházat és a gyógyszertárat. Helyszín: Győr, Széchenyi tér 9. Időpontok: 2025. február 21., március 7., 21., április 4., május 9., 23., június 6., 20., pénteki napokon 14 és 15.30 óra között. A túrákon egy alkalommal legfeljebb 35 fő vehet részt, emiatt előzetesen regisztrálni kell a *titkarsag@bencesgyor.hu* címen. Csak előre regisztrált látogatókat tudnak fogadni! A levélben mindenképp jelezni kell, melyik dátumra szeretne jelentkezni!

MEGHÍVÓ

2025. február 24-én lesz három éve annak, hogy Oroszország megtámadta Ukrajnát. Az azóta is zajló háború nyomában halál és pusztulás jár. Ferenc pápa többször kérte a hívőket, hogy imádkozzanak a meggyötört Ukrajna békéjéért. Az évforduló előestéjén, 2025. február 23-án, vasárnap a Sant'Egidio közösség csendes felvonulásra, ökumenikus imádságra hív a békéért. Helyszínek és időpontok: a felvonulásra a gyülekező 16.30-kor a Budapest V., Salkaházi Sára rakparton, a meggyilkolt szerzetesnő emléktáblájánál. Az imádság 17.30-kor Székely János szombathelyi püspök vezetésével az Egyetemi Kisboldogasszony-templomban lesz (Budapest V., Papnövelde u. 8.).

John Rutter: Magnificat című műve a Musica Sonora Kamarazenekar és a Magyar Örökség díjas Budapesti Kórus előadásában, február 23-án, vasárnap 19 órától a Kelenföldi Szent Gellért-plébániatemplomban (Budapest, XI. Bartók Béla út 149.). Szólót énekel: Nász Renáta, vezényel: Juhász Bence. A belépés díjtalan.

Új Ember KATOLIKUS HETILAP
Kiadja a Magyar Kurír Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.
Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • **Ügyvezető:** Tolonics Gergely
ISSN 0133–1205
KÉZIRATOKAT NEM ŐRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2025. február 10.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • **Lapszerkesztő-helyettes:** Körössy László
Szerkesztőség: Agonás Szonja, Bodnár Dániel, Fábián Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Nádudvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trauttwein Éva, Vámossy Erzsébet
Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett
Korrektor: Szántó István • **Tördelés:** Kuzma Angéla
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • **Tel.:** +36/1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.
Egyéni egypéldányos előfizetés belföldről negyedévre: 5785 Ft, fél évre: 11 570 Ft, egy évre: 23 140 Ft.
Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).
Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu
Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu
Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:
+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; http://ujember.hu/aprohirdetes–feladasa/

A béke az igazságosság műve

Harmincezer zarándok Rómában a biztonsági szolgálatot ellátók szentévi jubileumán

Rómában február 8–9-én tartották a fegyveres erők, a rendőrség és a biztonsági szolgálatokat ellátó szervezetek kötelékében dolgozók szentévi jubileumát, melynek keretében harmincezer zarándok lépett át a Szent Péter-bazilika szent kapuján.

Rino Fisichella érsek, az Evangelizáció Dikasztériumának prefektushelyettese, a 2025-ös jubileum előkészítő bizottságának elnöke február 7-én a Szentszék sajtótermében számolt be a fegyveres erők jubileumának eseményéről. Mindenekelőtt e különleges jubileum célkitűzését határozta meg Ferenc pápa *Spes non confundit* (SnC, A remény nem csal meg) bullája alapján: „A remény első jele a békében jelenik meg a világ számára, mely újra a háború tragédiájába süllyedt. A múlt drámáiról megfeledkezve az emberiséget új és nehéz próbatétel sújtja: sok nép az erőszak brutalitásától szenved. A jubileum emlékeztet arra, hogy »a békeszerzőket Isten fiainak fogják hívni« (Mt 5,9). A béke utáni vágy mindenkit kihívás elé állít, és konkrét tervek megvalósítását követeli.” (SnC 8) A *Gaudium et spes* (GS) zsinati dokumentum szerint „a béke nem a háború puszta hiánya, nem is szűkíthető le a szembenálló erők egyensúlyának állandósítására, nem is hatalmi intézkedésből fakad, hanem valóban és sajátosan »az igazságosság műve« (Iz 32,17). A rend gyümölcse, melyet isteni alapítója (lehetőségként) az emberi társadalomnak ajándékozott, és amit a mind tökéletesebb igazságosságra szomjazó embereknek kell megvalósítaniuk” (GS 78).

Fisichella érsek külön köszönetet mondott Róma város fegyveres erőinek és a rendőrségnek, hogy szolgálatuk révén az Örök Város biztonságos helyként mutatkozik meg a világ előtt. A zarándokok biztonságban érzik magukat, teljes biztonságban folytathatják zarándoklatukat, látogathatják Róma városát, valamint az ország más központjait. Az egyenruhás szolgálattevő férfiak és nők jelenléte békés légkört teremt, a város repülőtereit, állomásait, tereit, utcáit diszkréten, tapintattal, mégis hatékonyan felügyelik – mondta.

Harmincezer résztvevő száz országból

A fegyveres erők hétvégi jubileumára hivatalosan harmincezer résztvevő jelentkezett, döntően Olaszországból, de összességében száz ország küldöttsége képviseltette magát az eseményen. Előzetes tájékoztatójában Fisichella érsek külön kiemelte közülük Spanyolország, az Egyesült Államok, Szlovákia, Ukrajna, Franciaország, Brazília, Kolumbia, Paraguay, Indonézia, Argentína, Svájc, Ausztria, Litvánia, Belgium, Hollandia, Ecuador, Írország és Ausztrália fegyveres erőinek küldöttségét.

Az eseményen a zarándokcsoportok között természetesen jelen voltak a Pápai Svájci Gárda, a Vatikáni Csendőrség és a Vatikáni Tűzoltóság alakulatai is. Ezek a csoportok az Angyalvár előtti Tiberis-parti részről indultak egységenként, élükön a keresztvivővel és az alakulat tábori lelkészével. Impozáns és megható jelenség volt február 8-án, szombaton délelőtt a különféle fegyveres erők alakulatainak fegyelmezett és imádságos vonulása a szent kapu felé.

Délután a Piazza del Popolón adtak egymásnak találkozót a fegyveres erők zarándokai. A téren először a nagyobb egységek fúvós zenekarai koncerteztek, majd az olasz fegyveres erők tagjai köszöntötték külföldről érkezett kollégáikat.

A fegyveres erők, a rendőrség és a biztonsági szolgálatok kétnapos jubileumának csúcspontja a Ferenc pápa által vezetett február 9-ei szentmise volt. A Szent Péter téren tartott liturgián a Szentatya mondott homíliát, majd a szertartást követően délben a szokásos módon elimádkozta az Úrangyala imát.

Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: Vatican News

Ferenc pápa gondolatai a fegyveres erőkhöz

A Szentatya február 9-én a fegyveres erők, a rendőrség és a biztonsági szolgálatok jubileuma alkalmából a vatikáni Szent Péter-bazilikában bemutatott ünnepélyes szentmise végén, az Úrangyala elimádkozása után emlékeztetett arra, hogy az Egyház tanítása szerint a katonáknak a népek biztonsága és szabadsága fölött kell őrködniük.

„A fegyveres szolgálatot csak önvédelemből szabad gyakorolni, sosem más nemzetek feletti uralom szerzése céljából, mindig a konfliktusokra vonatkozó nemzetközi egyezmények betartásával (vö. uo.) és mindenekelőtt az élet és a teremtett világ szent tiszteletével.Testvéreim, imádkozzunk, hogy béke legyen a meggyötört Ukrajnában, Palesztinában, Izraelben és az egész Közel-Keleten, Mianmarban, a kongói Kivu tartományban, Szudánban! Mindenütt tegyék le a fegyvert, és hallják meg a békét kérő népek kiáltását! Bízzuk imáinkat Szűz Máriának, a Béke Királynőjének közbenjárására!” – mondta a pápa.

Fordította: Tőzsér Endre SP

Az Albán Ortodox Egyház újjáépítője volt

(Folytatás az 1. oldalról)

Ezek az évek békét és soha nem látott virágzást hoztak a korábban Európa szegényeként ismert országnak. Albánia ma az egyik legdinamikusabban fejlődő európai ország, ahol a vallásosság átszövi az emberek mindennapjait.

A nincstelenségben élő, szellemileg is elzárt bunkerország a zsarnokságtól való szabadulás után csak nehezen talált magára. A kommunista terror idején teljesen megszüntetett Ortodox Egyházat szinte emberfeletti erőfeszítésekkel lehetett csak újra talpraállítani, amiben a most elhunyt Anasztásziosz Janullátosz érseknek meghatározó szerepe volt.

Ahhoz, hogy megértsük, hogy Anasztáz érsek milyen hatalmas művet vitt végbe a kereszténységért, szükséges, hogy röviden áttekintsük a történelmi előzményeket. Albánia és környéke, Hellászt és Itáliát követően, Európa legrégebbi civilizációi közé tartozik. Amikor a rómaiak elfoglalták, már virágzó hellén városokat találtak itt, amelyek a még régebbi lakosság településeire épültek. A kereszténység is korán eljutott ide, a hagyomány szerint maga Szent Pál apostol hozta el Epiruszba Jézus örömhírét.

A középkorban és az újkorban a katolicizmus az albán nyelvterület északi részén, míg az ortodoxia a déli részen virágzott. Maga az albánság a Balkán legrégebbi, ám a történelem elől rejtőzködő, szinte alig ismert ősi népeinek egyikéből származik, pontos eredete még tisztázandó kérdés a történettudományban.

Az Oszmán Birodalom ötszáz évig uralta a régiót; a lakosság elkezdett iszlamizálódni. A kora újkorban a katolikus térítők alkották meg az első albán irodalmi nyelvet az északi albán (gég nyelv) alapján. Érdekes, hogy a 16. század pezsgő egyházi vitái közepette az albán katolikusok lefordították a *Római misekönyvet* óalbánra, az elsők között hozva létre a nyugati Egyházban anyanyelvi liturgikus szöveget; a Tridenti Zsinat után azonban visszatért a latin nyelv. Az Ortodox Egyház a görögöt használta, de a 19. században a déli albán, a toszk is irodalmi nyelvvé vált egy bibliafordításnak köszönhetően.

Az önálló Albán Ortodox Egyház csak a 20. század elején (1922-ben) jött létre; megszervezésében a polihisztor Fan Noli püspök nagy szerepet játszott. Az egyház önállóságát (autokefália) a konstantinápolyi pátriárka csak 1937-ben ismerte el.

1944-ben az albán kommunista vezető, Enver Hodzsa kezdte kiépíteni a hatalmát az országban, amely 1946-ben diktatúrává vált. Hodzsa Sztálinnál és Mao Ce-tungnál is keményvonalasabbnak bizonyult. 1967-ben Albániában minden vallást és vallási tevékenységet betiltottak. Az összes templomot, kolostort és mecsetet bezárták, a többségüket lerombolták, egy töredékük világi funkciót ellátva (például moziként) megmaradhatott. Számos papot és hívőt bebörtönöztek, munkatáborokba deportáltak vagy kivégeztek. Titokban mégis végeztek keresztelést, ami ha kitudódott, halálbüntetés járt érte.

1985-ben meghalt Enver Hodzsa, helyére a mérsékeltebb Ramiz Alia került. Amikor a kelet-európai kommunista rendszerek megroppantak, Alia megengedte, hogy Kalkuttai Szent Teréz anya, aki etnikailag albán volt, meglátogathassa saját népét. Az albán kommunista rendszer az utolsók egyikeként ért véget Európában, 1991-ben.

Ekkorra összesen huszonkét pap maradt életben az Albán Ortodox Egyházból. A hiányzó papság és hierarchia pótlására elkerülhetetlen volt, hogy a történelmi ellenségnek tekintett Görögországból hozzanak ortodox papokat és püspököket, ami érthető okokból konfliktusokat szült.

1991. július 17-én a konstantinápolyi egyetemes pátriárka Anasztásziosz Janullatoszt nevezte ki tiranai exarchának, majd 1992-től most bekövetkezett haláláig ő viselte a „Tirana, Durazzo és egész Albánia érseke” címet.

A mintegy harminchárom éves hivatali ideje alatt az egykori athéni teológus professzor, Anasztáz érsek óriási munkát végzett a több évtizedes embertelen pusztítás következményeinek felszámolása és az albán ortodoxia újjászületése érdekében. Mihelyt lehetőség támadt, belefogott a régi templomok és kolostorok újjáépítésébe, új intézmények alapításába. Kórházakat, szociális és oktatási intézményeket, teológiai akadémiát és lelkigyakorlatos központokat építtetett. A laikus hívek számára szervezeteket alapított, és eseményeket szervezett mind a fiatal, mind az idős generációk számára. Különös gondot fordított a betegekre és a rászorulókra. Megújította a liturgikus életet, igényes kiadásokban megjelenhettek az albán liturgikus könyvek és a *Biblia*, valamint számos más, az ortodox lelkiséggel kapcsolatos kiadvány. Elindította az Egyház sajtótermékeit, a templomokba pedig kórusokat szervezett.

1998-ra újra felállhatott az Albán Autokefál Ortodox Egyház szent szinódusa. Az albán klérus lényegében újra albán nemzetiségű lett. A kétezres évek Albániájára szinte rá sem lehet ismerni: újra állnak a templomok, a régi vagy az új helyükön, pezsgő egyházi élettel telve. A templomokban ismét felcsendülhetett a hosszú ideig elhallgattatott ortodox egyházi ének.

A 2025. január 25-én elhunyt Anasztáz érsek szinte a semmiből szervezte és építette újjá a keresztény spiritualitás egyik évezredes központját

Az Albán Ortodox Egyházat az új időszakban sem kímélték a belső konfliktusok, amelyeket különösen nehézzé tett a múlt terhe, valamint az a nemzeti identitással nehezen összeegyeztethető tény, hogy az újrainduló albán ortodox egyházi életet eleinte jelentős részben az egyesek által „betolakodónak” tekintett görög klerikusok vezették.

Anasztáz érsek azonban nagy megértéssel és empátiával fordult mindenki felé, a hit és a szelídség erejével pedig végül sikerült felülkerekedni a nehézségeken. Anasztásziosz Janullátosz éveken keresztül az Egyházak Világtanácsa egyik vezetője volt, és nemzetközi téren is nagy jelentősséggel bír humanitárius, valamint az egyházközi párbeszédre irányuló tevékenysége.

Anasztáz érsek 2025. január 25-én az athéni Örömhírvétel kórházban hunyt el. Január 27-én, hétfőn Ferenc pápa részvétnyilvánító levelet küldött Joan Pelushi metropolitának, az Albán Ortodox Egyház ideiglenes vezetőjének, amelyben kiemelte Anasztáz érsek evangéliumi elkötelezettségét és különböző helyeken (Görögország, Afrika, Albánia) végzett sokoldalú és ökumenikus szolgálatát.

Január 30-án, csütörtökön került sor Őboldogsága Anasztáz érsek temetésére, amelyet I. Bertalan (Bartholomaiosz) konstantinápolyi egyetemes pártiárka vezetett nagyszámú ortodox egyházi méltóság részvételével. Az eseményen jelen voltak más egyházak képviselői, valamint a muszlim albánok legfőbb nemzeti vallási vezetője, a bektasi rend elöljárója, Baba Mondi (a bektasi rend a török hódoltság idején Magyarországon is elterjedt, és több derviskolostort, azaz tekkét is fenntartott; Gül Baba is közéjük tartozott). A temetésen beszédett mondott Edi Rama albán és Kiriákosz Micotákisz görög miniszterelnök.

Anasztáz érsek teljesen az evangéliumnak szentelt életével, apostolkodásával, alázatosságával, a nehézségek között is kitartó szolgálatával számunkra is példát mutat.

Zsigmond Benedek
Fotó: Wikimedia Commons

HÍREK KÉPEKBEN

• **Budapesti Római Katolikus Egyetemi és Főiskolai Lelkészség** által szervezett jegyesiskola idén március 5-én veszi kezdetét. Az alkalmak idén is szerdai napokon lesznek, 19 órától Budapesten, a Magyar Szentek templomában (Budapest XI., Magyar Tudósok körútja 1.). Jelentkezni Héray András egyetemi lelkésznél lehet az *egylelkbp@gmail.com* e-mail-címen.

• **Régészeti ásatás kezdődik** a szegedi Dóm téren. A tervek szerint április közepéig tartó feltárások célja, hogy jobban megismerjék a város középkori településszerkezetét – közölte Löffler Zsuzsanna ásatásvezető február 4-én a helyszínen. Hozzátette: a munkálatok során alkalmazkodni kell a meglévő közművekhez, illetve ahhoz, hogy a téren az év jelentős részében rendezvényeket tartanak.

• **A Magyarországi Rendfőnökök Konferenciájának (MRK)** és a Férfi Szerzeteselöljárók Konferenciájának (FSZK) közös elnökségi ülését január 23–24-én tartották Dobogókőn. A találkozón többek között a Magyarországi Szerzeteselöljárók Konferenciáinak Irodájához tartozó Emberi Méltóság Stratégia jövőbeli terveit ismertette Dobszay Benedek OFM és Kele Mária projektvezető.

MEGHÍVÓ

Szeretettel hívunk minden kedves érdeklődőt **Török Csaba** egyetemi tanár, az esztergomi Nagyboldogasszony és Szent Adalbert-főszékesegyház plébánosa **Róma** című zarándokútikönyvének bemutatójára

A kötetet **Kovács Zoltán** egyetemi tanár, az Érseki Hittudományi Főiskola tanára, a Szent István-bazilika plébánoshelyettese és **Morva Emília,** a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Közép-Magyarországi Régiójának vezetője mutatja be.

A könyvbemutató végén a szerző dedikálja megjelent könyvét.

A belépés díjtalan.

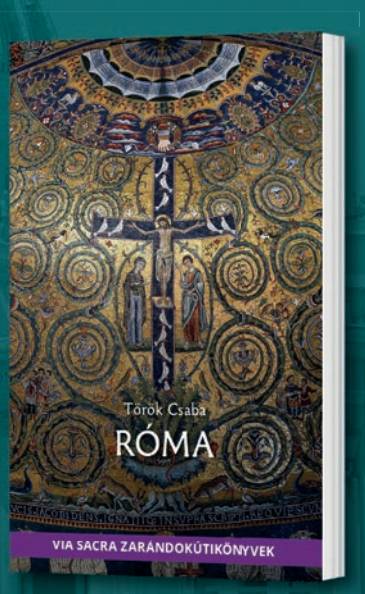

Helyszín: **Esztergom, Keresztény Múzeum, Gobelin terem**
Időpont: **2025. február 19., szerda 17.00**

KERESZTÉNY MÚZEUM ESZTERGOM
MAGYAR KURÍR KATOLIKUS HÍRPORTÁL
VIA SACRA zarándok utazási iroda

„Miért nem kérjük meg Máriát, hogy jöjjön el hozzánk?”

Názáreti ereklye utazik Mexikóba

A názáreti Angyali üdvözlet-bazilikában január 20-án Francesco Patton OFM szentföldi kusztos harmincöt mexikói zarándok előtt mutatott be szentmisét. Lucia Borgato tudósítását a Szentföldi Ferences Kusztódia weboldala tette közzé.

A liturgia végén a kusztos átadott José Alcaraznak, Mexikó szentföldi megbízottjának egy ereklyét: Mária názáreti otthonából egy kőtöredéket, egy szép kidolgozású, gyöngyház borítású ereklyetartóban, amelyet Vincenzo Zuppardo építész tervezett, és a betlehemi Piccirillo Központban készítették el. A mexikói zarándokok ezenkívül kicsi fakereszteket kaptak ajándékba a kusztostól. Egy Mária-szobor is elkíséri az ereklyét, amely Mexikó mellett több latin-amerikai országot is bejár a következő években. A názáreti bazilikában látható Szűzanya-ábrázolás másolata Santiago Ocampo Higuita kolumbiai művész munkája. Francesco Patton kusztos homíliájában kiemelte azt a csodálatot, amely Mária arcán tükröződik, aki alázattal és hittel befogadja Istent az életébe.

„Az az ábrázolás, amelyet ma megáldunk, és amely innen indul latin-amerikai zarándokútra, különösen jól kifejezi Mária meglepődését és hitét. Szemében és kéztartásában tükröződik annak a nőnek a meglepődése és örömteli hite, aki Isten Fiát méhébe fogadja.” Tavaly októberben hozta meg José Alcaraz a döntést, hogy egy szentföldi relikviát az óceán túloldalára vigyenek zarándokútra. Egy olyan időszakban, amikor nem sok zarándok juthatott el a Szentföldre, José atyában felmerült a kérdés: Ha nem tudunk elmenni a Szentföldre, miért nem kérjük meg Máriát, hogy ő jöjjön el hozzánk?” Ebből eredt az ötlet, hogy készítsék el a názáreti szobor másolatát, amely megjeleníti a Szűzanyát, aki útnak indul, hogy meglátogassa gyermekeit. A názáreti házból származó relikviának köszönhetően pedig minden latin-amerikai zarándok meg tudja majd érinteni a Szentföld egy apró darabkáját. „Mexikóba érkezvén a szobrot és az ereklyét több városba viszik majd el a következő öt évben. Emellett – mondta José atya –, mivel az Egyház fontos időszakát éljük, a szentévet, úgy döntöttünk, a Szűzanyának »a remény zarándoka« titulust adományozzuk.”

Arra bátorítják majd a híveket, hogy szervezzenek fáklyás körmeneteket a szoborral, és imádkozzanak a Szentföld és Latin-Amerika békéjéért. A Názáreti Szűz (La Virgen de Nazaret) nevet viselő szobor megalkotója, Santiago Ocampo szoros kapcsolatban áll a Kusztódiával; már 2019-ben elkészített egy különleges keresztet a jeruzsálemi Szent Sírbazilika számára. Ez a mű, a *Csend Krisztusa* a kolumbiai fegyveres konfliktusok áldozatainak állít emléket.

„Itt Latin-Amerikában – magyarázza Santiago – nagyon szeretjük Szűz Máriát, és ez már önmagában is nagy öröm. Ráadásul egy olyan művész számára, aki hívő is, és akinek a művei a hitről és az Egyház növekedéséről szólnak, nagy büszkeségre ad okot, hogy elkészíthette ezt a szobrot.” A szobor és a relikvia latin-amerikai zarándokútja számos jelentést hordoz a szentév kezdetén. Wojciech Bołoz názáreti gvardián felidézte: „A Szentföld maga is a remény földje; Názáret, az angyali üdvözlet színhelye különösen is. Szűz Mária igenjével itt született meg a megváltás reménye az emberiség számára.” Máriának, a remény hordozójának zarándoklata a názáreti bazilikából indul, amely különleges szentévi helyszín. Öt éven át tartó útján Latin-Amerikában „a Szűzanya a remény jelét viszi el az egész világnak, vagyis Jézust a méhében, aki ezen a szent helyen testesült meg”.

Fordította:Verestói Nárcisz
Forrás és fotó: Custodia.org

Mátraverebély-Szentkút Nemzeti Kegyhely

Urnás temetkezési lehetőség

A Mátraverebély-Szentkút Nemzeti Kegyhelyen új urnatemetőt hoztak létre a Kálvária-kápolna 2024-es újjáépítése során. A 456 férőhelyes temetőbe tíz évre lehet megváltani a helyet saját részre vagy családtagok számára.

A közelmúltban változott és vált egyértelművé az a szokás, hogy már nemcsak a koporsós temetést engedélyezi a Katolikus Egyház, hanem a hamvasztást is. Ha ugyanis nem a föltámadás tényének tagadásából származik az elhamvasztás szándéka, akkor teljes mértékben engedélyezett.

Ugyanakkor a hamvak otthon való tárolását vagy azok szétszórását kifejezetten tiltja az Egyház. Annak méltó helyen való elhelyezését javasolja, búcsúztatással egybekötve. Erre pedig most már a mátraverebély-szentkúti katolikus nemzeti kegyhely urnatemetője is lehetőséget ad, a helyi ferences szerzetesek együttműködésével.

„A bazilikával szemközti hegyoldalban, meseszép környezetben található a felújított Kálvária-kápolna urnatemetője, amely mind természeti adottságaiból fakadóan, mind pedig nemzeti kegyhely mivolta miatt kivételes helyszín. Már érkeznek a foglalások, amelyek közül a legtöbb már elhunyt családtag áthozatalára irányul” – mondta Orosz Lóránt kegyhely-igazgató.

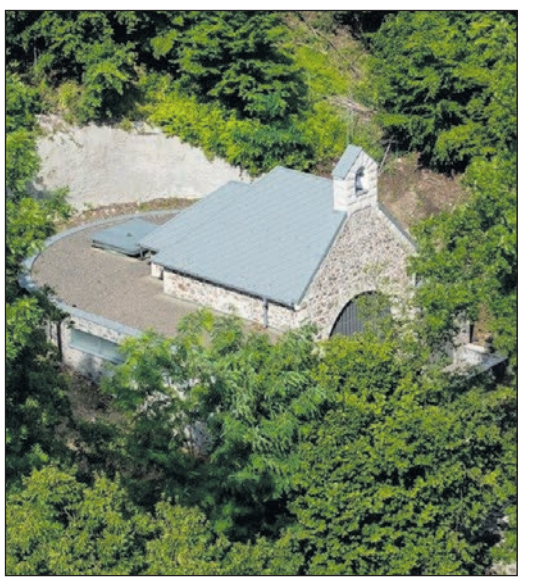

Forrás és fotó: Mátraverebély-Szentkút Nemzeti Kegyhely